

Šentjurske

NOVA

Kupiti

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKÉ
1996

352(497.4 šentjur)

COBISS o

13. avgust 1996 poletna številka: 39/40 cena: 150 SIT

poštovina plačana pri pošti Šentjur

POLETJE Z VESELIMI GASILCI

Župan pod navzkrižnim ognjem
Dolgo šentjursko poletje
Izziv izpod Kalobja
Gasilci nas zabavajo
Šport

STANOVANJSKA ZADRUGA

RIFNIK z.o.o.

Mestni trg 2, ŠENTJUR

Tel.: (063) 743 366, fax: (063) 743 120

POSREDUJEMO PRI PRODAJI IN NAKUPU STANOVANJ,
HIŠ, VIKENDOV IN POSESTI

ZA PREVZETE POSLE UREDIMO VSE
PREMOŽENJSKO PRAVNE STORITVE

UPRAVLJAMO NEPREMIČNINE

C & C

Podjetje za trgovino
in marketing d.o.o.

OMV -
ISTRABENZ

d.o.o. Koper

3230 Šentjur, tel.: 063/743-802

VULKANIZERSKO MEHANIČNA
DELAVNICA

na bencinskem servisu OMV ISTRABENZ v Šentjurju

Zaloge avtoplaščev

SAVA, MICHELIN,
DUNLOP, BANDAG

BREZPLAČNA

montaža pri nas kupljenih avtoplaščev!

UGODNE CENE!

PLAČILO NA VEČ ČEKOV!

Delavnica
je
odprta:

vsak dan od 7. do 21. ure
sobota in nedelja od 7. do 13. ure

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Trgovina - center, nasproti Bohorča, tel.: 741-616
in Ljubljanska 26, tel.: 743-151 in 741-151

Vam nudi:

izvajanje PLINSKIH - OLJNIH NAPELJAV
izvajanje ELEKTROINSTALACIJ

KONKURENČNE CENE!

- elektromateriala
- materiala za toplotno tehniko
- vodovodov
- akustike
- malih gospodinjskih aparatov

Se priporočamo!

Gostilnica
Gostilnice

BOHORČ

ŠENTJUR

TEL.: (063) 743-095

TRADICIJA IN KAKOVOST!

Izbrane jedi in pijače za vsako priložnost, tako za hitro potešitev lakote in žeje kot za vaše slovesne trenutke!

Za obisk se priporočamo vsak dan od 7. do 22. ure!

Ponedeljek zaprto!

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

ElektroBUM

- izvedba elektroinstalacij in strelovodov
- trgovina z elektromaterialom
- projektiranje, nadzor in meritve
- izvedba elektro priključkov

ANTON SELIČ s.p., Tel.: (063) 741 513, 743 940, 743 316, 0609 611 603

Senzorji od 18 - 270° - garancija 3 leta že od	4.407,00 SIT
Podaljšek 1,5m - 3 vtičnice	480,00 SIT
Podaljšek 25m na kolutu - 4 vtičnice	7.555,00 SIT
Torba z orodjem za elektromonterje UNIOR	52.050,00 SIT
Telefoni ISKRA in PANASONIC že od	4.811,00 SIT
VIDEO DOMOFON - ena stranka	70.848,00 SIT
DOMOFON - za dve stranki	17.205,60 SIT
Omarica podomet 24 mest	3.603,00 SIT
Doza fi 60	8,30 SIT
Doza DPN 100 x 100	186,20 SIT

**KOMPLETNA PONUDBA TV ANTEN IN PRIBORA.
NA ZALOGI MATERIAL ZA GRADBENE OMARICE.
BOGATA IZBIRA LESTENCEV, NAMIZNIH SVETILK,
PLAFONIER IN INDUSTRIJSKE RAZSVETLJAVE.**

POSEBNA UGODNOST ZA GRADITELJE:

Za pri nas kupljeno blago vam nudimo 10% popust pri montaži.

ElektroBUM

Trgovina z elektro materialom
TRŽNICA ŠENTJUR

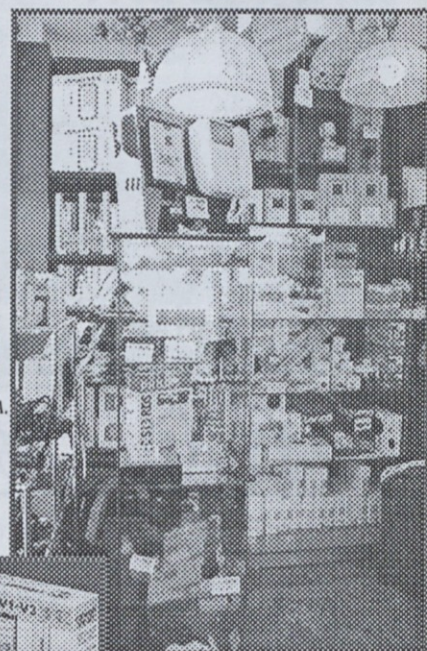
ZAMIK PLAČILA, EUROCARD, ACTIVA.

Delovni čas:

vsak dan od 7.00 - 18.00

sobota od 7.00 - 12.00

PRI NAS KUPljENO BLAGO VAM
TUDI MONTIRAMO

že od
13.828,00 SIT

**VELIKA IZBIRA
TELEFONOV
PANASONIC**

že od
9.999,00 SIT

Pokvarjenec

Zgodilo se je nekaj dni po izidu prejšnje številke Šentjurskih novic, na dvorišču se je ustavil Alposov službeni Audi in ker se je pred mano v dnevni sobi pojavil generalni direktor Alposa, še preden sem ga uspel povabiti naj vstopi, mi je v trenutku postalo jasno, da njegov obisk ne bo vljudnostnega značaja. In res ni bil!

Po kratki moralki, če se sploh zavedam, kaj sem s člankom "Mar tudi Alpos...?" storil, ne le njemu, temveč predvsem alpoškemu šlosarju, ki s plačo nekaj deset tisočakov gara tudi za mojo pokojnino in tako dalje, je prišel na dan s kratko in jasno ugotovitvijo, da sem pokvarjenec.

Moram priznati, da sem ostal brez besed! Da sem rahlo zloben, žleht in podobno, sem že slišal, nihče, res nihče pa mi še ni prišel domov povedat, da sem tudi pokvarjen. Po nekaj nadaljnjih besednih grobostih, kakršnih od njega nikakor nisem pričakoval, mi je obljubil, da se bomo zagotovo srečali na sodišču. Šentjurske novice ne bo tožil Mirjan Bevc temveč firma Alpos, menda zaradi okrnjenega poslovnega ugleda, razžalitve "intime" direktorja in podobnih "jajc". Ali me bo tožil tudi "alpoški šlosar", tisti, ki vse, kar sem napisal, že zdavnaj ve in tudi tiho ter s strahom upa, da vse tisto ni res, ni povedal.

S stisnjenimi zobmi sem mu vljudno pokazal vrata.

Še preden sem se umiril, sem še vsaj petkrat prečital sporni "Mar tudi Alpos...?" in si ničmanjkrat zavrtel diktafonski posnetek mučnega razgovora z generalnim direktorjem.

Sem se alpoške teme res lotil iz nizkotnih namenov? Sem res hotel škoditi "alpoškemu šlosarju"? Sem resnično pokvarjen? Ali je sodba, ki jo izreče tako ugledna oseba, kot je generalni direktor največje šentjurske firme, občinski nagrajenec, eden izmed vidnejših preteklih občinskih in državnih partijskih funkcionarjev kar dokončna in neovrgljiva? Zakaj sem pokvarjen?

Nešteto podobnih vprašanj mi je vrvelo po glavi. Nizal sem nanje odgovore. Vsi, prav vsi so bili negativni.

Pravijo, da na sodišču ne pričakuj pravice, toda tokrat bom tam z mirno vestjo. Če v govoricah ni resnice, potem Alposu ne morejo in ne bodo škodile, četudi so napisane. Če pa je pod dimom tudi ogenj, bo morda gasilska akcija še pravočasna. Šentjurske novice so opravile svoje poslan-

stvo in naredile, kar je ta hip bilo v njihovi moči. Da so si pri tem lahko pomagale le z govoricami in ugibanji, je krivda drugih, predvsem vodilnih v Alposu, ki niso storili prav mnogo za objektivno obveščanje. Nameni so bili pošteni.

Da, lahko izgubim, Šentjurske novice lahko zato tudi propadejo, toda zaradi moje pokvarjenosti zagotovo ne! Gospod Bevc oziroma Alpos se bosta morala zelo pomujati, če bosta želela dokazati nasprotno!

F.K.

Dan državnosti tudi v Berlinu

Peto obletnico samostojnosti smo proslavili Slovenci v Berlinu v dvorani društva "Slovenija".

O pomenu praznika sta spregovorila predsednik društva g. Edvard Poštrak in podpredsednica gospa Kraner, sprejema pa se je udeležil tudi zani slovenski župnik v Berlinu

gospod Dori.

Spomnili smo se tudi nepozabnega gostovanja "Ipravcev" leta 1994 in si zaželeli, da se spet srečamo za slovenski kulturni praznik v februarju naslednje leto. Saj se še spominjate: "Zdaj gremo, nazaj še pridemo!"

M. Konda, Berlin

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v torek, 24. septembra
1996

Župan v navzkrižnem ognju

Julijska seja Občinskega sveta bo ostala županu v slabem spominu: menda se mu je tokrat zgodilo prvič, da se je znašel v navzkrižnem ognju LDS in SLS. Le njegovi krščanski demokrati so mu še zvesto "držali štango".

Začetek seje ni bil kaj posebno razburljiv. Dnevni red je bil sprejet brez zapletov, z manjšimi popravki sta bila potrjena tudi zapisnika s prejšnjih sej.

Pod točko "Aktualno v občini" smo slišali, da se končuje I. faza izgradnje vodovoda Hrastje - prvih 10 sekundnih litrov naj bi v Šentjur priteklo v začetku septembra.

Iz naslova pomoči demografsko ogroženim je v občino letos prišlo 14 milijonov SIT za vodovod in 12 milijonov SIT za telefonijo. G. Artnak (LDS) je menil, da je tega denarja odločno premalo in da bi se vodstvo občine moralo bolj angažirati. Po županovem zatrjevanju pa smo dobili kar nekaj milijonov več kot občini pravzaprav sploh pripada.

Do precejšnjih sprememb bo prišlo na področju financiranja šolstva in vrtcev. Večji delež šolskih stroškov bo država plačevala neposredno, plačevanje v vrtcih pa bo v celoti prešlo na pleča staršev. Višina prispevka bo odmerjena v odvisnosti od dohodka staršev. Za subvencioniranje prispevka in za povrnitev subvencioniranega dela bo potrebno napraviti ustrezno vlogo na Občino.

Izvedeli smo tudi, da odhajajo godba na pihala in mažoretke na Madžarsko na tridnevno proslavo 1100 obletnice madžarske državnosti. Po odgovoru na vprašanje g. Cvikla (SLS) sodeč, menda pretežno na madžarske stroške.

Navzkrižni ogenj se je odprl pri pobudah in vprašanih svetnikov. Vprašanje veljavnosti sklepa ponkovške KS, ki je razveljavila neugodno pogodbo s Telekomom, ki ga je postavil Korže (SDS) in pobuda socialdemokratov, da naj občina preuči možnost, da bo cena telefonskega priključka enaka v celi občini, sta bili zanemarljivo dobrohotni. Zupanc (LDS) je bil že bolj oster in je zahteval dopolnjene odgovore na svoje vprašanje s prejšnje seje glede občinskega posojila 20 milijonov SIT celjskemu podjetju Emo - Kontejner d.o.o. Hotel je tudi izvedeti, kdo se je v imenu občine dogovarjal glede posojila in zakaj o tem ni bil obveščen Občinski svet. Še bolj strupen je bil Artnak (LDS), ki je z zahtevo, da Občinski svet sprejme sklep, da za podobne finančne transakcije odgovarjajo župan, podžupan in tajnica občine s svojim lastnim premoženjem, jasno izrazil nezaupanje do ravnanja občinskega vodstva, ki je menda v neposredni preteklosti "zapravilo" že kar nekaj občinskega denarja (dvakrat plačani gasilski avtomobil? Elegant?). Do tega rigoroznega sklepa vendarle ni prišlo. O njem bodo na podlagi dodatnih informacij svetniki razpravljali na prihodnji seji.

Drugi "napad" je prišel s strani predsednice Sveta Osetove (SLS). S svojimi vprašanji - kdo sta projektant in izvajalec izgradnje pločnika v Novo vas? Katero podjetje izdeluje občinske odloke in koliko to stane? Zakaj se v razpisu za dela na podvozu v nasprotju s sklepi Sveta pojavlja Občina kot investitor? Kaj je Občina storila za uresničevanje zahteve po pravi tržnici? - jasno povedala, da kot predsednica Sveta nima dovolj neposrednih informacij da se je "ljubezen" med SLS in občinsko upravo precej ohladila. Dodatno je to domnevo potrdila še ogorčena razprava svetnika iz SLS g. Cvikla, ki je zagrozil, da na seje Sveta ne bo več prihajal, če se bo dogajalo, da se bomo na svetu pogovarjali eno, župan pa bo delal drugo. Tudi on je izhajal iz razpisa v Uradnem listu, kjer se je občina pojavila kot investitor za 90 milijonov SIT vredna dela na podvozu, čeprav Svet v proračunu za te namene ni namenil denarja. Župan je užaljeno povedal, da se občina v razpisu res pojavlja kot investitor le za podhod, in še to brez lastnih finančnih obveznosti. Gre le za dogovor in željo Železnice. Če Svetu ni všeč, da se problem podvoza rešuje s tujim denarjem, bo on "z veseljem odvrigel s hrbta ta podvozniški rukzak." Tudi ta juha se ni pojedla tako vroča kot se je kuhala, saj je Svet brez posebnega sklepa verificiral županova prizadevanja, da se aktivnosti okrog podvoza nadaljujejo. Zaključek te razprave je popoprjal g. Čokl, ki je kot vdani zaveznik župana dal politični poduk g. Cviklu, da njegova prizadevanja za "neizgraditev" podvoza, torej za zanikanje in ne zavze-manje "za", niso dobra pot do uspešne politične kariere.

Kar dvanajst vprašanj in pobud je spet postavil g. Artnak (LDS). V večji meri je ponovil vprašanja in pobude, na katere doslej še ni dobil zadovoljajočih odgovorov (terminski plan za podvoz, Slivniško jezero, sodelovanje šentjurskih obrtnikov pri izgradnji Doma upokojenecv, odlok o koncesijah za uporabo oglasnega prostora, realizacija načrta modernizacije lokalnih cest, O.Š. Prevorje, uvedba takse za izkoriščanje kamnolomov...).

Pri Odloku o občinskih priznanjih je prišlo do rahle zmede. Že po razpravi, ko sem podal pripombe Socialdemokratske stranke - poleg drugega SDS predlaga, da naj bo na zlatniku, ki se bo podeljeval, namesto lika Slomška grb Občine ter ustrezni napisi; med občinska priznanja naj pride tudi naziv "Častni občan"; priznanja in nagrade za najboljše šolarje pa naj podeljuje župan - in je v podobnem smislu razpravljal tudi g. Zupanc (LDS), je g. Čokl kot član Komisije za imenovanja in odlikovanja zavrnil že prej podani predlog predsednika te komisije g. Oseta, da naj se predlagani osnutek sprejme. Očitno ni imel nihče volje o osnutku odloka karkoli reči in je Svet razpravo o odloku enostavno preložil na naslednjo sejo. To pa tudi pomeni, da bodo letošnja občinska priznanja zagotovo podeljena na osnovi starega odloka.

Šolski odloki so bili sprejeti brez težav, razen odloka o ustanovitvi O.Š. v Hruševcu, kjer imajo še nekaj nejasnosti zlasti z imenom "II. osnovna šola Šentjur". Le kakšen smisel ima to ime, če v Šentjurju nimamo "I. O.Š. Šentjur"?

Odlok o odvajanju odpadnih in padavinskih voda se je pokazal kot precej trd oreh. Očitno je, da bomo tudi v Šentjurju morali narediti korak dalje od zgolj verbalnega zavzemanja za varstvo okolja ter uzakoniti tudi nekatera pravila, ki mnogim občanom ne bodo všeč. Ker se ta odlok tesno navezuje na odlok o preskrbi z vodo, ki je na prejšnji seji zastal v fazi osnutka, je prevladalo stališče, da ju je potrebno pripraviti in sprejemati v paketu.

Sprejem Odloka o ustanovitvi Sklada stavbnih zemljišč, Odloka o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Šentjur ter osnutek Odloka o razširitvi zazidalnega načrta cone C - 10 (Anderburg) je bil zgolj formalnost, ki ni zbujala skorajda nobenega zanimanja svetnikov.

Nakup stanovanja v Ipavčevi hiši iz stanovanjskih sredstev, z možnostjo kasnejše spremembe namembnosti, gre za 50 000 DEM za okrog 100 m² veliko stanovanje, tudi ni bilo sporno, čeprav se je g. Leskovšek (SLS) demonstrativno vzdržal glasovanja, ker si v KS Dobje že leta zaman prizadevajo za nakup dveh ali treh občinskih stanovanjskih enot.

Dolgo pričakovana razprava o kmetijski problematiki v občini se je kaj hitro sprevrgla v jalovo "filozofiranje" o kmetijstvu v širših (državnih in evropskih) okvirih. Podatki, ki jih je pripravila Svetovalna kmetijska služba, so sicer bili prav zanimivi in dobra osnova za razmišljanje, toda možnosti

občine, da kakorkoli poseže na to področje, so v vsebinskem smislu takorekoč nikakršne. Ker tudi Kmetijski Odbor Občinskega sveta ni pripravil svojih stališč in izhodišč za porabo tako imenovanega kmetijskega denarja iz občinskega proračuna, so svetniki sprejeli sklep, da se počaka na konkretne politične in finančne predloge, ki naj jih do prihodnje seje oblikuje Kmetijski odbor.

Že v poznih večernih urah, bilo je po 21. uri, je Komisija za imenovanja prišla na dan s predlogom brez obrazložitve za potrditev imenovanja ravnateljev vseh osnovnih šol in Ljudske univerze. Predlog je bil sprejet brez razprave, kar se mi sploh ne zdi v redu in sem se zato pri tem glasovanju vzdržal. Po mojem mnenju bi bilo bolj prav, da bi Občinski svet pred odločanjem le dobil kakršnokoli informacijo o uspešnosti in prizadevnosti posameznih ravnateljev, če ne že zaradi neposrednega vplivanja na odločitev, pa vsaj za spodbudo boljšim. Da bi se poskušali najti tudi boljši od predlaganih, menda ni nikomur padlo v glavo.

Od poročil odborov občinskega sveta velja omeniti poročilo Odbora za družbene službe. Odbor ugotavlja, da še vedno niso izračunane najemnine za prostore v Zdravstvenem domu in to zato, ker JZ ZD neopravičljivo odlaga s posredovanjem zahtevanih podatkov. Glede koncesijske pogodbe za upravljanje s Športnim parkom je bilo povedano, da je NK Šentjur 5. julija odprl bazen, celovita koncesijska pogodba pa se še vedno pripravlja in bo verjetno sklenjena šele v jeseni.

F.K.

Uničili bodo podeželje

Naše podeželje, ki je v zgodovini velikokrat reševalo ljudi pred lakoto in prav zdaj tudi v naši občini omogoča preživetje mnogim, ki so izgubili delo v tovarnah, bo padlo na kolena, ker ne zmore več. Po zadnji seji Občinskega sveta žal ugotavljam, da se mu pišejo črni časi.

OS se je ravnalo o problematiki kmetijstva in razvoja podeželja lotil zelo klavarno. Gradivo in razprava sta pokazala, da občinska oblast, predvsem pa tisti, ki se imajo za največje varuhe kmeta, nimajo kaj povedati. V težki situaciji, ko je potreben jasen pogled na to, kje so problemi in možnosti, je Občina dolžna ponuditi perspektivo, ko vsako leto namenja denar iz občinskega proračuna za to področje. Dobro bi bilo, da bi se javno povedalo vsaj, kakšni so rezultati vlaganj zadnji dve leti, ko je za to področje bilo namenjenih več kot 26 milijonov tolarjev.

Po podatkih iz OS predloženega gradiva število kmetijskih proizvajalcev v nekaterih panogah (meso, mleko) drastično pada, pridelana količina pa ostaja ista. To je menda pozitivno za kmetijstvo, toda povzroča mnoge socialne, ekonomske, sociološke in druge spremembe na vasi. Kratkoviden je tisti, ki na podeželju vidi samo velikega kmeta, ne pa polkmeta in nekmeta. Ali je res edina možnost vrnitev v stare čase gospodarjev in hlapcev? Zagotavljanje pogojev za razvoj celotnega podeželja je druga možnost, ki bi vsem prebivalcem na vasi zagotovila dostojno življenje. Nihče ne sme biti privilegiran, skladen razvoj je nujna. Potrebna je vizija, in to lastna, šentjurska!

Potrebno je ugotoviti, kakšne so sploh naše prednosti in priložnosti, zlasti še v odnosu na prihodnje članstvo v EGS. Te so v naši občini gotovo različne, na Kozjanskem (hribovskem) mnogo bolj omejene kot na severnem delu. Zato je podeželju poleg možnosti klasičnega kmetijstva treba

pomagati na drugih potencialno perspektivnejših področjih, v turizmu (lepa pokrajina, jezero), v pridelavi zdrave domače hrane ter predelavi kmetijskih proizvodov z uveljavljeno lastno blagovno znamko. Tudi uvajanje drobne industrijske proizvodnje na podeželje ni noben tujek. Podpreti je potrebno ljudi, ki imajo ideje in znajo delati!

O teh stvareh ponekod v Sloveniji že pridno razmišljajo (Triglavski narodni park) in bi se jih lahko lotili tudi pri nas - če bi imeli prave ljudi na pravih mestih.

Morda vse skupaj izgleda kot liberalen koncept, ki ga bo marsikdo prav zaradi tega težko sprejel. Toda takšne možnosti se ob pomanjkanju drugačnih vse bolj ponujajo kar same. Če jih ne bomo sprejeli - kdo bo odgovoren za bližajoči se propad našega podeželja? To bo občinska politika tistih strank, ki imajo kmetijstva polna usta, v resnici pa nimajo kaj pokazati.

Jožef Artnak

Referendumi - bolezen norih poslancev

Res je zadnji čas, da gremo spet na volišča, kajti, kot kaže, je naš Državni zbor dokončno izgubil svojo verodostojnost. Morda bi svojim poslancem še nekako odpustili, ker so si privoščili za naš čas pretirano obilne plače, nemogoče pa jim je odpustiti, da se delajo norca iz svojih volivcev in demokracije. To slednje so prav gotovo storili s svojo referendumsko norostjo.

Precej očitno je, da je naša mlada država zajadrala v malce čudne vode. To, kar počnejo stranke z državo in kako država dopušča mrcvarjenje družbene lastnine in oblasti, je prej podobno pravnemu in moralnemu razsulu, kot družbi, ki ve, kaj hoče. Tako imenovana partitokracija se razrašča v neslutene razsežnosti, koruptivnost narašča, osip moralnih norm je vsak dan očitnejši, pravne norme pa tako in tako še nikdar niso bile naša močna stran. Kljub mnogim uspehom ni mogoče prezreti, da se pred Slovenijo kopičijo težave, ki bi, gledano dolgoročno, utegnile resno ogroziti našo družbeno skupnost. Le redki še dvomijo, da tudi "naša riba" ne zaudarja predvsem pri glavi, torej tudi pri parlamentu.

Ali ni v tem primeru logična misel, da je potrebno zamenjati oblast, ki je v ta "zos" zabredla in se v njem že kar preveč dobro počuti?

Da, potrebujemo novo smer in nove krmarje! Dobimo jih pa seveda lahko le na volitvah in to na volitvah, ki bodo drugačne, ki bodo boljše od dosedanjih!

Tu pa se začne kalvarija naših oblastnikov, ki jim takšno razmišljanje njihovih podanikov nikakor ni všeč. Svojo pravo barvo so nedvoumno pokazali z gladko zavrnitvijo predloga za referendumsko odločanje o večinskem volilnem sistemu, ki so ga zahtevali s pomočjo 43 000 podpisanih volivcev Janševi socialdemokrati. Storili so prav vse, da večinskih volitev še ne bo.

Nobenega dvoma ni, da je referendumsko odločanje, ko državljani odločajo in odločijo brez posredništva poslancev, politikov in strank, najvišja stopnja demokracije. Ker pa je, žal, tehnično neizvedljivo, da bi vse odločitve oziroma zakone sprejemali na referendumih državljani neposredno, približno tako, kot so to počeli stari Grki, se parlamentarnemu posredništvu ne da odpovedati. Z referenduskim odločanjem so še najdlje prišli Švicarji, ki se domala vsako leto kar nekajkrat odpravijo na volišča in neposredno odločajo o pomembnejših dilemah. Naši parlamentarci pa so se odločili ravno nasprotno: ker so ugotovili, da je njihovo ljudstvo tako neuko in bi na referendumu lahko izglasovalo tudi kakšno "neumnost" - na primer takšen zakon, ki bi v parlamentu pripeljal druge in drugačne ljudi - so sklenili, da je najbolje, da takšno možnost vnaprej izključijo ter še naprej o vsem suvereno odločajo sami. Le kaj drugega kot to so na hitro pripravili referendumske predloge 35 poslancev, Državnega sveta in tudi poslancev LDS, potem ko je postalo očitno, da ima socialdemokratski predlog za večinski volilni sistem pri ljudeh nevarno veliko podporo?

Naj bo kakorkoli, dejstvo je, da so s svojimi predlogi, ki v bistvu obstoječega volilnega sistema sploh ne spreminjajo, ali pa ga spreminjajo še na slabše (npr. predlog LDS o absolutnem proporcionalnem sistemu), zaprli vse možnosti, da bi

socialdemokrati s 43 000 volivci še pred temi volitvami lahko sploh prišli s svojo legitimno zahtevo pred državljane.

Ne bom dokazoval, da je večinski volilni sistem, ko oblast pač dobi tisti, ki ga podpira vsaj 51 % konkretnih volivcev, boljši od našega sedanjega modificiranega proporcionalnega sistema in da v resnici omogoča moralno prenovo družbe. Vsak volilni sistem, ki je legalen, je pravi in je lahko dober. Kdaj pa je kateri primernejši, je stvar presoje, dogovora in demokratske odločitve. Kar precej je kazalcev, ki kažejo, da je prav sedanji volilni sistem eden izmed generatorjev naše družbene zmede in zato ni prav nič nenavadno, da so državljani odločeni poskusiti z drugačnim, večinskim. Državljanji že, ne pa poslanci!

Tokrat se nam je zgodilo, da se naši poslanci ne strinjajo s svojim ljudstvom in hočejo takorekoč ukiniti ljudstvo! Z javnomnenjskimi raziskavami in s 43 000 podpisi nedvoumno potrjeno hotenje državljanov po spremembi volilnega sistema je naletelo na odkrito nasprotovanje zakonitih oblastnih struktur, ki so sklenile preprečiti državljanom, da bi sploh lahko izrazili (ali zavrnili) podporo drugačnim volitvam. Z ustvarjeno časovno stisko in odmikom referenduma na povolilno obdobje so si vsaj za en mandat privoščile podobno ukano, kot je tista, ki je pred 50 leti uspela komunistom: uzakonili so si volilni sistem, po katerem jih je težko zamenjati.

Le da tokrat zopora ni in ne bo stoodstotna. Sklepi izredne seje Državnega zbora pomenijo le, da večinskih volitev letos še ne bo in nič več. Tudi proporcionalni sistem namreč zagotavlja demokracijo, le, da bo pot, ali pa vsaj poskus poti do družbene prenove z njegovo pomočjo, vsaj štiri let daljša. Še enkrat bomo morali voliti stranke in njihove izbranice in šele potem, če bomo izvolili tiste, ki se ne bojijo sprememb volilnega sistema, bomo dočakali tudi spremenjen način izbire naših predstavnikov v parlamentu.

Tu se ponuja Janševim socialdemokratom, nosilcem te nove volilne zamisli, velikanska priložnost: če ima njihova zahteva po večinskem volilnem sistemu res tako množično podporo kot vse kaže, potem se jim za uspeh na jesenskih parlamentarnih volitvah ni treba tresti! Upajmo le, da potem, ko bodo na vrhu, ne bodo pozabili na svoje obljube.

F.K.

Občinske finance so tajne?

Za bralce Šentjurskih novic sem skušal neposredno pregledati, kako izgleda tista znamenita pogodba o 20 milijonskem posojilu iz občinskega proračuna Bastlovi celjski d.o.o., ki je bučno obšla vso Slovenijo.

"Ne bo šlo", je bila kratka gospa Kopova, vodja občinskega proračuna.

Kaj pa kot občinski svetnik, jo lahko dobim?

"Tudi ne, le nadzorna komisija jo lahko vidi."

Nazadnje bom še verjel, da ni vse čisto!

F.K.

Volitve '96 - javnomnenjska raziskava

Na pobudo vodstev strank SDS, SKD in SLS je skupina študentov 18. in 19. julija letos izvedla prvo tovrstno šentjursko javnomnenjsko raziskavo. Podobno raziskavo je sicer že enkrat izvedla tudi LDS, ker pa rezultate drži v strogi tajnosti, kar je pravzaprav nerazumljivo (oziroma je razumljivo, če so rezultati za LDS neugodni), si prvenstvo upravičeno lastijo šentjurske "pomladne" stranke.

Študentje so po telefonu po določenem sistemu poklicali 432 telefonskih naročnikov iz vse šentjurske občine ter jim postavili nekaj običajnih anketnih vprašanj glede jesenskih državnozbornih volitev. Rezultati so prav presenetljivi in tudi zanimivi.

Prvo neprijetno presenečenje je bilo, da kar 132 poklicanih v anketi ni hotelo sodelovati, 54 jih na volitve ne bo šlo, 68 pa se jih glede strank ni opredelilo. To pomeni, da je kar 59% poklicanih sklenilo ostati ob strani, kar seveda pomeni, da moramo dobljene rezultate jemati s precejšnjo rezervno. Drugo presenečenje je, da so v raziskavi odločale ženske. Kar 64,3% od vseh anketiranih so bile one. Ali to pomeni, da so bili predvsem moški tisti, ki so odklonili sodelovanje, lahko le ugibam.

Šentjurske stranke naj bi si glasovalno pogačo razdelile takole:

LDS 16,8%, SKD 16,3 %, SDS 15,9%, SLS 15,5%, ZLSD 4,7%, druge stranke (DS, SNS, SF, Zeleni) 7,3%, 29,3% volivcev pa je še neopredeljenih.

Prva tabela je pokazala kaj nenavadno podoba našega političnega utripa. Naš politični prostor dejansko obvladujejo štiri velike stranke, kar se je v dobršni meri pokazalo tudi že na zadnjih lokalnih volitvah. Presenečenje je razmeroma slab rezultat SKD in pa "potop" Združene liste. Območje kraja Šentjurja obvladuje LDS, na območju Ponikve in Dramelj so doma pristaši SKD in SLS, na južnem delu občine pa so najmočnejši socialdemokrati.

Starostna struktura pristašev posameznih strank:

LDS je najmočnejša v starostni skupini med 45 in 60 leti; pristaši SKD so največkrat stari preko 60 let; SDS, SLS in ZLSD pa veljajo za mlajše stranke in so najmočnejše v starostni kategoriji med 30 in 45 leti.

Relativno visoka starost SKD je bila pričakovana. Drugo mesto LDS je že presentljivo, za SDS se je vedelo, da so njeni pristaši predvsem mlajši, presentili pa so s svojo mladostjo pristaši ZLSD, ki sicer v slovenskem merilu veljajo za izumirajočo stranko. Tudi relativna mladost SLS ni bila pričakovana.

V drugem delu raziskave so študentje poskušali ugotoviti, kako so pri občanih zapisani konkretni potencialni kandidati za jesenske državnozbornske volitve. Kako so prišli do konkretnih imen kandidatov, mi ni uspelo ugotoviti, vem le, da so postavili na listo kandidatov brez mojega soglasja ali soglasja SDS. Iz anketnega poročila je mogoče razbrati, da so Ladislavu Grdini in Jožetu Artnaku namenili kandidaturi za LDS, Juriju Malovrhu za SKD, Tatjani Oset in Romanu Moškotevcu za SLS, Francu Kovaču in Otu Pungartniku za SDS ter Andreji Stopar in Florjanu Erjavcu za ZLSD.

Poznanost kandidatov:

Jurija Malovrha pozna 85,6% anketirancev, Ladislava Grdino 75,3%, Franca Kovača 73,%, Jožeta Artnaka 67,6%, Ota Pungartnika 58%, Tatjano Oset 53%, Florjana Erjavca 49,6%, Andrejo Stopar 45,3% in Romana Moškotevca 36,3% anketirancev.

Nesporno je, da je sedanji župan Malovrh najbolj poznana osebnost iz šentjurskega političnega življenja, drugo, tretje in četrto mesto Grdine, Kovača in Artnaka pred podžupanom Pungartnikom, predsednico Občinskega sveta Osetovo in načelnico Upravne enote pa je že malo presenečenje. Poznanost prvih treh je razmeroma visoka, krepko na zadnjem mestu pa je novinec Roman Moškotevc, ki se očitno šele prebija iz poslovnega sveta v politiko.

Kakšno podporo imajo posamezni kandidati:

Na to vprašanje je odgovarjalo 231 anketirancev, kar pomeni, da so verjetno glasovali tudi tisti, ki se pri glasovanju za stranko niso mogli opredeliti in je zato ta podatek res izjemno zanimiv, s precejšnjo verjetnostjo namreč kaže, kako bodo glasovali neopredeljeni. Svojo domnevo smo skušali preveriti pri izvajalcih ankete, ki pa se glede številke 231 niso mogli povsem izjasniti. Res škoda.

Podpora posameznim kandidatom:

Jurij Malovrh 33,3%, Ladislav Grdina 12,5 %, Franc Kovač 11,6%, Oto Pungartnik 11,2%, Roman Moškotevc 9,5%, Florjan Erjave 6%. , Andreja Stopar in Jože Artnak po 5,9% in Tatjana Oset 4,5%.

Tudi po tem kriteriju je Malovrh nesporen favorit na jesenskih volitvah. Njegova izjemno velika prednost pa ni realna, ker edini v stranki ni imel protikandidata in bi torej njegovih 33,3% morali deliti z 2. Kljub tej računski operaciji pa njegovo prvenstvo ni ogroženo. Presenetljiv je ugoden odstotek malo poznanega Moškotevca in pa tudi zadnje mesto predsednice Občinskega sveta Osetove.

Koga Šentjurčani zagotovo ne bi volili?

Na to vprašanje je odgovorilo le 63 volivcev. Na vrhu "osovraženih" sta Ladislav Grdina z 19 negativnimi glasovi in Franc Kovač s 16 negativnimi glasovi. Vsi ostali kandidati so končali v sivem podpovprečju treh do sedmih negativnih glasov.

Kakšno težo ima ta podatek, je zaradi malega števila opredeljenih anketirancev težko vrednotiti, nekaj pa zagotovo pomeni. Ker so praviloma najmanj poznani kandidati dobili tudi najmanj negativnih glasov, izjema je tu spet Malovrh, bi se dalo sklepati, da gre v tem primeru za učinek, ki ga ponazarja reklo, da se prah dviga le za dobrim konjem.

Upoštevaajoč poznanost in naklonjenost volivcev bi bili najprimernejši kandidati: Jurij Malovrh za SKD, Ladislav Grdina za LDS, Franc Kovač za SDS, Florjan Erjavc za ZLSD, v SLS pa je položaj nejasen.

Kakšne so resnične možnosti posameznih strank in njihovih kandidatov v šentjurskem volilnem okraju, smo poskušali ugotoviti s pomočjo špekulacije. Predpostavili smo, da so v sporni številki 231 zajeti tudi ta hip do strank še neopredeljeni anketiranci in da njihovo opredeljevanje za posamezne kandidate, pomeni, kako se bodo na volitvah verjetno odločili. Izhajali smo tudi iz domneve, da bo kandidat stranke dobil na volitvah glasove svojega strankarskega protikandidata iz te ankete.

"Špekulativna" projekcija volilnih rezultatov.

SKD - Jurij Malovrh 24,8 %, SDS - Franc Kovač 19,4%, LDS - Grdina Ladislav 17,3 %, SLS - Roman Moškotevc ali Tatjana Osetova 12,8%, ZLSD - Florjan Erjavc 8%, vse druge stranke pa bi naj skupaj dobile 17,7% glasov.

Z ozirom na pogoje anketiranja in še na nekatere druge dosegljive podatke, ki pa jih je težko številčno ovrednotiti, ocenjujem, da je realni domet SKD in SDS za 1 do 2 odstotka nižji, LDS in ZLSD pa utegneta svoj rating približno za toliko povišati, kar pa na končni izid volitev poslanca naj ne bi bistveno vplivalo.

Kdo bo torej naš poslanec?

Če bi imeli večinski sistem, bi bil nesporni favorit Jurij Malovrh, v proporcionalnem sistemu, pa je rezultat odvisen od rezultatov njegove (SKD) stranke v drugih okrajih naše volilne enote. Sodeč po dosedanjih volilnih rezultatih v celjsko-koroški volilni enoti, bo Malovrh tudi po proporcionalnem volilnem sistemu dobil poslanski mandat tudi na jesenskih volitvah. Zelo zanimivo pa je, da ima Šentjur realne možnosti, da bi imel celo dva poslance. Zaradi malega števila strank so odstotki njihovih šentjurskih kandidatov razmeroma visoki in prav lahko bi se zgodilo, da bi v parlament prišel tudi kandidat SDS ali SLS. Možnosti kandidatov LDS in ZLSD so bolj pičle.

Franc Kovač

Upravna enota se je približala občanom

Načelnica Upravne enote Šentjur mag. Andreja Stopar in njena sodelavka Marjana Metličar sta na tiskovni konferenci predstavili zgibanko "Upravna enota Šentjur", ki pregledno podaja vse pomembnejše vsebinske, delovne in prostorske podatke o šentjurskem podaljšku države. Zgibanka je natiskana v 5600 izvodih in jo je, ali jo še bo prejelo sleherni šentjursko gospodinjstvo. Njen namen je predvsem dati natančne informacije kje, kdaj in kako lahko občani z najmanj truda in v kratkem času uredijo vse svoje formalnosti z državo.

Ker ste se občani z vsebino zgibanke lahko sami seznanili, naj v tem zapisu povzamem le druge poudarke z novinarske konference.

Načelnica je povedala, da jim v zadnjem času na posameznih oddelkih dajejo nekoliko več dela urejanje statusa žrtev vojnega nasilja (1000 vlog), povečano število registracij na prometnem oddelku, zakon o dedovanju kmetijskih zemljišč, denacionalizacija, priznavanje statusa kmeta, zaključevanje komasacijskih postopkov v Novi vasi in Črnllici, pri podatkovno in informativno spremljanje gospodarstva, obrtništva in drugo. Še posebej je poudarila aktivnost UE pri pospeševanju turizma, pripravljanju letnega in mesečnih koledarjev prireditev v občini (Jurjevanje, Via hystorica, Ponkovški pohod, dobovski Pokaži, kaj znaš, ter Angelska nedelja na Planini in Martinova nedelja na Ponikvi, ki so tudi v slovenskem koledarju prireditev). Na UE so še posebej ponosni, da so edina UE, ki se lahko pohvali s povezavo z Internetom. Zelo se trudijo, da preko te računalniške mreže posredujejo svetu čim več podatkov o dogajanjih na Šentjurskem, mrežo pa dajejo na razpolago tudi šentjurskemu gospodarstvu za njihovo informativno dejavnost.

Zanimiv je bil odgovor načelnice na mnenje Šentjurskih novic, da se slovenska država tudi preko UE vse preveč razrašča in centralizira, povzroča vse večjo birokratizacijo ter obremenjuje slovenski nacionalni prihodek. Mag. Stoparjeva je zatrnila, da se na šentjurski UE po 31. decembru 1994, ko je bila enota vspostavljena, na novo ni zaposlil prav nihče (kar ji ne verjamem) in da gre razraščanje občinskih oblasti le na račun Občine. Na UE naj bi bil zaposlen en delavec na 900 občanov, kar je v primerjavi s sosednjimi UE celo zelo ugodno. Seveda pa na Upravni enoti ne morejo kaj drugega, kot da opravljajo delo, ki jim ga predpiše Državni zbor.

Slovesnost v ANDi AVTU

Če ste se v zadnjem času vozili kaj mimo Ulice Kozjanskega odreda, ste na vaši desni prav gotovo opazili nov prodajni salon podjetja ANDi AVTO d.o.o..

ANDi AVTO d.o.o., ki že vrsto let zastopa blagovno znamko SUZUKI, na novih razstavnih površinah sedaj ponuja še večjo možnost izbire, sodobno servisno delavnico, trgovino z vsemi originalnimi rezervnimi deli in lakirnico. Potrjujejo slogan: Vse na enem mestu.

Podjetje g.Prevolnika ima že tri desetletja izkušenj, kar je po njegovih besedah razlog za zaupanje. Poslopje so začeli adaptirati leta 1967, naslednje leto so odprli servisno obrt, kjer si je g. Prevolnik pridobil veliko znanja in bogate izkušnje. Leta 1990 je vzporedno registriral podjetje in začel uradno sodelovati z blagovno znamko Suzuki. Pridobil si je licenco za prodajo avtomobilov, rezervnih delov ter servisiranje vozil. Obrt je odjavil in nadaljeval s podjetjem. Do predlani je sodeloval s to blagovno znamko pod okriljem sedeža Suzuki iz Salzburga. Tedaj se je dokončno formirala mreža prodajalcev vozil Suzuki v Sloveniji. Uvoznik vozil Suzuki za Slovenijo je postalo podjetje SUZUKI WOLF in ODAR iz Ljubljane.

Direktor podjetja SUZUKI ODAR dr. Miroslav Odar se je tudi udeležil otvoritve novega prodajnega salona, prav tako tudi generalni direktor SUZUKI AVSTRIJA g. Gerold S. Ilk in prodajni direktor istega podjetja g. Gunter E. Ruprecht. Celotno prireditev je zelo spretno povezovala voditeljica Petra Debelak, popestril pa jo je prijetni glasek mlade pevke Laure Pešak.

B. G.

Na podlagi 8. in 16. člena Statuta Sklada za razvoj malega gospodarstva občine Šentjur objavlja Upravni odbor Sklada za razvoj malega gospodarstva v sodelovanju z Ljudsko banko Celje:

RAZPIS

za dodelitev posojil za pospeševanje malega gospodarstva v občini Šentjur

1. Za posojilo lahko zaprosijo:

- samostojni obrtniki oziroma podjetniki,
- podjetja oziroma gospodarske družbe z do 30 zaposlenimi delavci,
- občani, ki so pri pristojni Upravni enoti vložili zahtevo za izdajo obrtnega dovoljenja oziroma prigrasitev podjetnika oziroma na pristojnem sodišču prijavo za vpis podjetja

oziroma gospodarske družbe v sodni register, in priložili vse predpisane dokumente za ustanovitev.

Sedež obratovalnice in kraj investicije mora biti na območju občine Šentjur.

2. Skupni okvirni znesek razpisanih posojil znaša 60 mio SIT. Največ 20% skupnega zneska bo namenjeno obrtnikom oziroma podjetnikom začetnikom, ki še niso pričeli obratovati. Rok za začetek obratovanja je 6 mesecev po prejemu sredstev.

3. Posojila se dodeljujejo za naslednje namene:

- nakup, graditev in adaptacijo poslovnih prostorov;
- nakup nove opreme;
- nakup zemljišča v obrtni coni;
- ekološko sanacijo obstoječih dejavnosti oziroma tehnoloških procesov

4. Pogoji, pod katerimi se dodeljuje posojilo:

- najdaljša odplačilna doba: 4 leta
- obrestna mera: TOM + 7 %
- moratorij: po potrebi največ 1 leto
- znesek posojila: največ 30% predračunske vrednosti oz. 50.000 DEM v tolarški protivrednosti
- rok koriščenja posojila: po prejemu sklepa o odobritvi

in najdlje do 31. novembra 1996

- stroški odobritve posojila po tarifi banke
- anuitete: mesečne
- plačilo obresti za čas moratorija: mesečno

5. Sredstva so namenska in se prednostno dodelijo prosilcem, ki poleg ostalih pogojev izpolnjujejo še naslednje kriterije:

- dejavnosti, ki povečujejo število zaposlenih,
- dejavnosti, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, turizmom in podobnimi dejavnostmi, ki so v občini redkejšje,
- pospeševanje in spodbujanje razvoja MG z visoko stopnjo inovativnosti in uvajanja sodobnih tehnologij,
- za ekološko sanacijo obstoječih dejavnosti.

6. Vloga za posojilo mora vsebovati:

a) prošnjo, v kateri so podatki: ime in priimek, stalno bivališče oziroma firma in naslov firme in prosilca, dejavnost, opis investicije z obrazložitvijo namena, lokacijo investicije in predračunsko vrednost z viri financiranja in s terminkim planom investicije in višino zaprosenega posojila.

b) original dokumentacija s tekočim datumom kot priloga k prošnji: potrdilo o vpisu obratovalnice v register obratovalnic, oziroma podjetnika v vpisnik podjetnikov, sklep o vpisu podjetja oziroma gospodarske družbe v sodni register (z vsemi prilogami) in dovoljenje (odločba) za opravljanje dejavnosti, oziroma potrdilo, da je občan vložil pri pristojnem upravnem organu zahtevek za izdajo obrtnega dovoljenja oziroma prigrasitev podjetnika oziroma na pristojnem sodišču prijavo za vpis podjetja oziroma gospodarske družbe v sodni register, ter priložil vse predpisane dokumente za ustanovitev;

c) dokazila glede namena posojila:

- pri nakupu poslovnih prostorov: kupoprodajno pogodbo

- pri gradnji ali adaptaciji poslovnih prostorov, kolikor je prosilec lastnik: zemljiškooknjižni izpisek oziroma dokazilo o lastništvu, gradbeno dovoljenje, oziroma prigrasitev del in predračun

- pri gradnji ali adaptaciji poslovnih prostorov, kolikor je prosilec najemnik:

soglasje lastnika oziroma upravljalca poslovnih prostorov, da dovoli nameravana dela in gradbeno dovoljenje oziroma prigrasitev del na ime lastnika oziroma upravljalca in zemljiškooknjižni izpisek oziroma dokazilo o lastništvu na ime lastnika oziroma upravljalca, najemno pogodbo, ki mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila in predračun pri nakupu opreme: overovljen predračun ali račun

d) če odgovorna oseba podjetja še ni v delovnem razmerju v tem podjetju

oziroma gospodarski družbi: pisno izjavo ustanoviteljev, da bo odgovorna oseba sklenila delovno razmerje v tem podjetju oziroma gospodarski družbi najkasneje v roku 6 mesecev od odobritve posojila;

e) izjavo o zaposlitvi določenega števila novih delavcev za dobo, ki ne sme hiti krajša od štirih let.

f) dokazilo o kreditni sposobnosti:

- davčno napoved za preteklo leto (potrjen obrazec za odmero davka od dejavnosti z vsemi prilogami) in podatki o poslovanju v tekočem letu

- izjavo o dosedanjih kreditih

- potrdilo o plačanih obveznostih državi

- za podjetje oz. gospodarsko družbo: zaključni račun za preteklo leto in podatki o solventnosti in boniteti (obrazec BON 1,2,3, - SDK).

- dokazilo o možnem zavarovanju posojila:

original zemljiško knjižni izpis nepremičnine, ki je bremen prosta in ustrezno zavarovana, za obrtnike je zavarovanje možno tudi preko zavarovalnice

7. V posojilni pogodbi sklenjeni med banko in posojilojemalcem se določi obveznost, da posojilojemalec v primeru, če ne izpolni katerekoli obveznosti iz posojilne pogodbe oziroma, da je bila pogodba sklenjena na podlagi lažnih podatkov, takoj vrne indeksirano posojilo ali neodplačani del indeksiranega posojila z realno obrestno mero 30%. Prav tako posojilna pogodba vsebuje določbo, da se prosilcu, v kolikor v treh mesecih po dodelitvi kredita le-tega ne koristi, možnost koriščenja odzavame.

8. Banka ima pravico odkloniti kreditotjemalca, če ugotovi, da je v preteklosti že imel kredit, ki ga ni vračal ali če oceni, da kredita ne bo sposoben vračati.

9. Vloge podjetij oziroma gospodarskih družb, ki že poslujejo več kot pol leta in redno ne zaposlujejo nobenega delavca, ne bomo obravnavali.

10. Rok za oddajo prošenj je do 19. avgusta 1996 na naslov Sklad za razvoj malega gospodarstva občine šentjur, Mestni trg 10.

11. Upravni odbor Sklada bo najkasneje v 20 dneh po končanem razpisu sprejel sklep o dodelitvi posojil in ga posredoval vsem prosilcem.

12. Nepravočasno prispelih in nepopolnih vlog ne bomo obravnavali.

UPRAVNI ODBOR SKLADA

PREVOZI & TRGOVINA

OSEB IN TOVORA

V TRANZITU

PETER JERŠIČ

Vrtna ulica 1, tel.: 743-007, 38-874, 0609 624 091

Nudi:

- ➔ PREVOZE OSEB IN TOVORA S kombi vozilom
- ➔ PREVOZE BLAGA S TOVORNJAKOM DO 4T
- ➔ PRODAJA GRADBENEGA IN TEHNIČNEGA MATERIALA PO NAROČILU

Naročeno blago pripeljemo na dom po najugodnejših cenah!

POSEBNA PONUDBA:
vse vrste izolacij
NOVOTERM (I. in II. kvalitete)
že od **2.800,00 SIT/m³**

TRGOVINA ROSANA

Metka Zidar s.p.

vas vabi v svoje prodajalne:

- v ŠENTJURJU, Ljubljanska cesta 1, nasproti Alposa
- v ŠMARJU pri JELŠAH, Rogaška cesta 29, nasproti avtobusne postaje za Rogaško Slatino

VSE ZA VAŠEGA ŠOLARJA - V TRGOVINI ROSANA

- zvezki veliki A4 že za 117,00 SIT
- zvezki mali A5 že za 60,00 SIT
- nahrbtniki že za 1.800,00 SIT
- barvice, peresnice
- ravnila, šestila
- špičala, radirke

Vabljeni v trgovino
ROSANA

DELOVNI ČAS:

ŠENTJUR	ŠMARJE
vsak dan	vsak dan
od 8. do 18. ure	od 8. do 16. ure
sobota:	sobota:
od 8. do 12. ure	od 8. do 12. ure

otroške trenirke samo 1.400,00 SIT
jeans hlače, maje, poletni komplet

spodnje perilo
tenis copati
oblačila za odrasle
igrače

TRGOHLAD, d.o.o.

izvedbe energetskih sistemov,
Šentjur, v sodelovanju
z LJUDSKO BANKO d.d.

SPOŠTOVANI,

nudimo vam izvedbe plinskih instalacij in centralna ogrevanja, predelave obstoječih instalacij ali novogradnje, kompletno od projekta do izvedbe, po sistemu funkcionalni ključ.

Naša ponudba zajema vsa dela, od priključka na plinsko omrežje, do priključka na vse porabnike plina vključno z dobavo trošil (peči, gorilcev, bojlerjev,...) in morebitno izvedbo centralnega ogrevanja, vodovoda, klimatizacije.

Nudimo Vam UGODNE PLAČILNE POGOJE

- kredit na 4 leta brez pologa z obrestno mero DEM + 6,9% ali TOM + 6,9%, katere Vam nudimo v sodelovanju z LJUDSKO BANKO d.d., CELJE
- popusti za gotovinska plačila

V kolikor Vas naša ponudba zanima, nas prosim pokličite na telefon 743-235, 743-615 in 743-800

Za vaše cenjeno naročilo se priporočamo!

OBČINA ŠENTJUR PRI CELJU URAD
ŽUPANA Mestni trg 10, 3230 ŠENTJUR, tel.:
063/743-918, fax: 063/743-446

Občina Šentjur pri Celju na podlagi Odloka o priznanjih občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 7/91-I)

o b j a v l j a

RAZPIS

1.

ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU

I.

Razpisuje se rok za oddajo predlogov za podelitev priznanj Občine Šentjur pri Celju, ki traja do 10. septembra 1996.

II.

Plaketa in pisno priznanje se podeljuje za posebne uspehe in prizadevanja na vseh področjih dela in življenja v občini; pisna pohvala s knjižno nagrado pa za posebne učne uspehe in aktivnosti v izvenšolski dejavnosti.

III.

Prejemnik plakete ali pisnega priznanja občine je lahko občan občine Šentjur pri Celju, krajevna skupnost, politična organizacija, podjetje in druga organizacija ali skupnost, ki ima sedež na območju občine Šentjur pri Celju.

Pisno pohvalo s knjižno nagrado lahko prejme učenec osnovne ali druge šole na območju občine Šentjur pri Celju.

V primeru posebnih prispevkov in zaslug za razvoj ali predstavitev in zastopanje občine v širši družbeni skupnosti, se eno od priznanj lahko podeli posamezniku, organizaciji ali skupnosti izven občine Šentjur pri Celju.

IV.

Predlog za podelitev plakete ali pisnega priznanja Občine Šentjur pri Celju lahko poda Občinski svet, delovno telo pristojno za priznanja, politična organizacija, krajevna skupnost, podjetje ali druge organizacije ali skupnosti ter skupina občanov.

2.

ZA PODELITEV PISNE POHVALE S KNJIŽNO NAGRADO PODOJO PREDLOGE ŠOLE IZ OBMOČJA OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU.

IV.

V predlogu za podelitev morajo biti navedeni naslednji podatki :

- naziv predlagatelja
- naziv priznanja, ki se predlaga (iz 1. člena odloka)
- osnovni podatki o predlaganem:

a) ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče in sredina, kjer je zaposlen, če se predlaga posameznika za podelitev plakete ali pisnega priznanja

b) ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče, naziv šole in razred, če se predlaga podelitev pisne pohvale s knjižno nagrado

c) naziv podjetja, organizacije ali druge skupnosti, število zaposlenih ali članov ter drugi osnovni podatki o sredini, ki se nahaja za podelitev plakete ali pisnega priznanja - obrazložitev oz. utemeljitev, ki mora vsebovati podatke o uspehih in priznanjih, ki jih je dosegel kandidat za dobitnika priznanja.

V.

Neutemeljenih ali prepozno vloženih predlogov ne bo možno obravnavati.

VI.

Priznanja občine Šentjur pri Celju se podeljujejo na svečani seji Občinskega sveta ob praznovanju občinskega praznika.

VII.

Predloge s priloženo utemeljitvijo pošljejo predlagatelji na naslov :

OBČINA ŠENTJUR PRI CELJU - Urad
župana

Mestni trg 10, 3230 ŠENTJUR

ŠTEVILKA: 109-1/96-1

Šentjur, 10. julij 1996

ŽUPAN

Jurij MALOVRH

Znova otvoritev gostišča na Ponikvi

Bivša gostilna "Pri Francki" na Ponikvi, ki je v zadnjih letih zamenjala kar nekaj lastnikov in najemnikov, začenja znova. V soboto 3. avgusta, so imeli slovesno otvoritev lokala novi lastniki, družina Sorčan iz Šentjurja.

V lepem sončnem vremenu se je na prijetni terasi ter na cesti pred gostiščem zbralo kar precej ljudi, znancev in prijateljev novih lastnikov ter tudi nekaj Ponkovljanov. Ob umirjeni promenadni glasbi ponkovškega tria Mrk je čakanje na gospoda župnika Hermana, ki je bil osrednja osebnost otvoritvene slovesnosti in se je nekoliko zamudil, bilo kar znosno. Sicer pa so otvoritvi dajali ton krščanski demokrati. Poleg župana Malovrha, ki je s svojo prisotnostjo in razmeroma dolgim govorom dal slovesnosti poseben poudarek, smo pred Sorčanovo gostilno pričakali poleg šentjurskega predsednika stranke SKD in nekaterih občinskih svetnikov SKD še predsednika Peterleta, vodjo poslanskega kluba SKD Naceta Polajnerja in še nekatere.

Seveda nas je zanimalo, ali to pomeni, da bo Sorčanovo gostišče na nek način tesno povezano z verskim turizmom ter posredno tudi z SKD in da se je povezava župnišča z "Ajdrčanom" iz Slatine skrhalo. Ker je bil lastnik zavzet s skrbjo za svoje goste, verjetno pa na tako zastavljeno vprašanje tudi ne bi naravnost odgovoril, bomo na odgovor morali še malo počakati.

Naj bo kakorkoli, gostišče na Ponikvi je prijeten lokal, ki ga Ponikva zelo potrebuje.

Govori, govori...

V naši občini znamo pripravljati številne lepe prireditve, tudi takšne, katerih nepogrešljivi del je priložnostni govor. Zanimivo je prisluhniti sočnim besedam govornika, ki zna ob določeni priložnosti izreči prave misli.

Žal je vse bolj očitno, da je krog naših govornikov zelo ozek. Opažam, da na različnih prireditvah v zadnjem letu govori le še župan. To je pohvalno z vidika, da vsaj kdo govori, toda poslušati istega govornika na koncertu, gasilski slovesnosti, otvoritvi ceste, kresu, športnem igrišču, polaganju temeljnega kamna itd. je preprosto ne le dolgočasno, ampak tudi mučno. Ti govori se začnejo s kvazimislijo pomembnega svetovljana, nato pa se nadaljujejo v prazno vsebino. Morda je moja napaka, da poslušam preveč pozorno in se med govorom na primer ne pogovarjam s sosedom (za kar je na vsaki prireditvi še dovolj priložnosti). Ali naj zaradi tega ne hodim na prireditve? Zdelo bi se mi škoda.

Sprašujem se, če so govori res le sami sebi namen, da se pač govori, izpostavlja in razkazuje? Mar res ni več važno, kaj kdo govori, temveč le kdo kaj govori! Tako mi je tudi jasneje, zakaj isti govornik tako redko ali nikoli ne nastopa v parlamentu, kamor smo ga poslali, da bi govoril in tako zastopal nas občane Šentjurja.

Jožef Artnak

Kdaj šola na Prevorju?

Na to vprašanje naj bi dal odgovor sestanek s predstavniki občine, ki ga je sklical ravnatelj Rudi Mestinišek. V dobro podprti učilnici prevorske šole se je zbrala dvajseterica pristojnih, ki pa je v dveurni razpravi lahko le ugotovila, da je sedanja prevorska šola v razsulu, da je nevarna za učence in je takorekoč prava sramota za državo. Na predstavnika Občine Peperka in Pungartnika so leteli prikriti očitki, da Občina ni storila vsega, da bi gradnja prišla v državni proračun, ki pa sta se jih prizadeta spretno otepala. Zagotovljala sta, da stvari tečejo po načrtu in bo po izdaji gradbenega dovoljenja, verjetno v septembru, objavljen razpis za prevzem gradbenih del, pač tistih, ki so v skladu s sklepi Občinskega sveta. Znano je, da je Občinski proračun letos za Začetek gradnje zagotovil 5 milijonov SIT, hkrati pa je tudi sklenil, naj se Občina zadolži in do konca leta brez sodelovanja

države spravi objekt pod streho. Ker pa do sedaj na gradbišču še ni nič videti in so, kot je povedala učiteljica Marija Frece, Prevorjani takih obljub in izgovorov že vajeni, so zahtevali od občinarjev garancije. Kljub grožnjam ravnatelja Mestiniška, da v jeseni ne bo dovolil pouka v tej nevarni šoli in zatrjevanju predsednika sveta KS Pajeka, da 2. septembra na Prevorju ne bo pouka, če se do takrat gradnja ne bo začela, so se nazadnje le pomirili ob izvolitvi gradbenega odbora in obljubi, da jih bo Urad župana ažurno obveščal o vseh postopkih v zvezi z gradnjo.

Po predračunu naj bi šola stala 68 milijonov SIT. Poleg polovične telovadnice bo v njej tudi večnamenski prostor ter prostor za KS. Gasilci za svoj prostor v okrilju šole niso več zainteresirani. Šola bo stala na lepi ravnici pod cerkvijo. Škoda je le, da je preveč odmaknjena od samega središča kraja, ki pa se razvija ob cesti.

50 let LD Bohor

Na priložnostni svečanosti, ki je bila na Molžnici v nedeljo, 21. julija, se je zbralo kar okrog 500 domačinov in gostov iz sosednjih lovskih družin. Po krajših nagovorih predsednika Franca Špana, predstavnika Savinjsko kozjanskega lovskogojitvenega območja g. Kolška in župana Malovrha ter po nastopih rogistov in šentviških pevcev se je v prekrasnem vremenu razvilo prijetno druženje pod taktirko ansambla "Nasmeh". K prijjetnemu razpoloženju je pripomogel tudi odlični srnin golaž, ki ga je Jože Ulaga skuhal tako dobro, da so ga jedli celo vegetarijanci. Kot je povedal predsednik Franc Špan, prireditel ni imela pridobitnega značaja. Lovci, ki so vanjo vložili ogromno svojega truda, so le želeli opozoriti nase, na svojo lovskogojitveno dejavnost ter na to, da živijo s svojim krajem in za svoje ljudi. To pa jim je tudi povsem uspelo.

Do druge svetovne vojne je lovstvo na Planini bilo več ali manj domena lastnikov Planinske graščine, Menhartov, Hoschekov in drugih, divjadi pa ni bilo ravno obilo. Tudi prva, gams in divji prašič, sta bila uplenjena šele v času med obema vojnama. Takoj po vojni je bilo lovišče LD Bohor, ki obsega okrog 3000 hektarov, zaradi vojne in krivolova dodobra opustošeno. Število srnjadi se je pričelo hitro povečevati šele po letu 1970 in je doseglo svoj vrh v devetdesetih letih. Število uplenjenih živali se je dvignilo od dvajset na stodvajset. Divji prašiči so se močnejše razmnožili po uveljavitvi novih gojitvenih prijemov po letu 1980 in so postali najpomembnejša lovna divjad. Vsako leto jih uplenijo okrog 20. Lovsko pestrost dopolnjuje okrog 20 gamsov na Skalici, prehodni gostje pa so tudi jeleni in celo medvedi. Edinega medveda je doslej ustrelil Slavko Valentinčič leta 1977.

Divji petelin in jereb sta na Bohorju menda že izumrla. Zadnjega divjega petelina (bolanega) je ujel leta 1973 Henrik Žibret.

Spremembe v okolju in agrotehnika so domala iztrebile malo divjad. Na letnih pogonih pade le še nekaj zajcev ter po kakšen fazan.

Poleg lovskega doma na Molžnici imajo planinski lovci dve streljšči za glinaste golobe, dvaindvajset visokih prež, tri avtomatske in tri ročne krmilnice za divje prašiče, več mrhovišč ter preko 40 solnic. Za vse to skrbi trenutno 28 lovcev.

Življenje s kačo

Ne, tokrat še ne bo nič. G. Ojstršek iz Hruševca, ki je postal slaven potem, ko se je njegov skoraj petmetrski piton odločil, da se naučije malo svobode in je tri dni držal v strahu mlado in staro po Hruševcu, je obljubil, da bo za eno od prihodnjih števil ŠN povedal kaj več o svojem nenavadnem "življenjskem sopotniku". Najprej se morata oba, žival in lastnik, malo odpočiti od prestanega razburjenja, potem bomo pa zvedeli, kako je, če ti namesto bevskajočega štirinožnega kosmatinca, hišo čuva udomačena "kačica".

Škoda po neurju

Dve občinski komisiji sta ocenili škodo, ki jo je v naši občini povzročilo neurje v začetku julija. Iz na Ministrstvo za okolje in prostor poslanih poročil je razvidno, da je Urad župana prijavil naslednje škode:

- na infrastrukturi (plazovi, poškodovane lokalne in nekategorizirane ceste) 247 milijonov SIT;
- plazovi na kmetijskih površinah 98 milijonov SIT;
- škoda na kmetijskih posevkih je ocenjena z odstotki škode na posameznih površinah (64 ha koruze 32%, 67ha travnikov 39%, 9,5 ha vinogradioiv 47%, 8,5 ha sadovnjakov 45%, 3,5 ha pšenice 75%).

Pradavna legenda

Pred pol tisočletja je v mojem kraju	Dala beriču je ukaz, da zalemu dekletu izpeče lica.
živela ljubka lepotica.	Po njej se imenuje moj kraj
Oboževana daleč naokrog,	Črnolica.
se vanjo je zagledal sam rifniški gospod.	Na Rifniku stoji ta pomnik: od sonca zatemnele razvaline.
Slast pregrešne ljubezni iz zlate kupe se je pila.	V stoletnem teku časa objekt v smrtni dih praznine.
Ponižana grofica jo je razbila.	

Anica Hvalc

Gaad band

V mojih rokah se je nahajal CD oz. zgoščanka "Kako naj zdaj?". Vstavila sem jo v temu namenjeno napravo, pritisnila play in se vsedla pred računalnik. Ustavi novo datoteko? Da. Ime datoteke? GAAD BAND.

Nasmehnila sem se ob spominu, kako hitro sem bila opomnjena ob napaki GAD BAND. "Mi nismo GAD temveč GAAD BAND, po začetnicah imen." Grega, Anže, Andrej in Dani-štiriperesna deteljica, ki jih družijo navdušenje do glasbe in želja: igrati rock. Jih želite spoznati? Vprašajte se kot jaz, Kako naj zdaj? In preberite, kaj je za bralce Šentjurskih novic povedal pevec in kitarist skupine, Grega Bezenšek.

Kje so začetki skupine?

Vsi skupaj smo obiskovali solo petje pri Studiu H iz Trbovelj. Omenil sem, da bi rad imel band, pa so nas zbrali skupaj. Takoj smo se ujeli, a nam tam ni bilo všeč. Hoteli so, da pojemo kot pevski zbor, naša želja pa je bila igrati rock, zato smo šli po svoje.

Nam lahko predstaviš GAAD BAND?

Pevec in kitarist sem jaz, bas kitarist je Anže iz Radovljice, ki prav tako poje nekaj pesmi, klavirist je Andrej iz Šentjurja in bobnar Dani iz Poljčan. Skupaj smo že več kot eno leto. Naši vzorniki pa so člani skupine Šank rock. Ni preišljanja, da ne.

Vsi ste še osnovnošolci. Kako torej uskladite vaje in učne nadloge?

Vaditi je že tako ali tako težko, ker nismo vsi Šentjurčani. Vadimo le ob sobotah in nedeljah po osem ur na dan. Včasih v gasilskem domu na Selah, včasih pa v šoli. Šola pa je seveda tudi pomembna, ker se vsi trudimo priti v srednjo glasbeno šolo. Radi bi postali profesionalci, a to ni tako enostavno. Na žalost je treba znati tudi teorijo.

Izdali ste že svoj CD. Kdo vam je napisal glasbo, besedila...?

Besedila večinoma piše moj ata, glasbo pa sami. Večino skladb na CD-ju sem napisal sam in aranžiral tudi vse ostale. Ko nastaja

nova skladba, se trudim, da pride vsak instrument čimbolj do izraza. Za boben pride prav na primer kak prehod itd. Not ponavadi ne pišem, raje vsakemu posebej kar povem ali pokažem, kako naj zaigra. Večinoma ni problema, saj se kar razumemo med seboj. Včasih se tudi skregamo, se pač ne moremo štirje ves čas razumeti kot eden.

Glasba je torej vaša skrb. Kdo pa si beli glavo še z vsemi ostalimi zadevami, ki se žal nujno pojavijo, če želi kdo imeti uspešen band?

Ja, glavni organizatorji in tudi večinski sponzorji so naši starši. Lahko smo srečni, da imamo tako dobre starše, ki vse uredijo. Že naši instrumenti so priča, saj imamo samo najboljše znamke. Tudi pri sami izdaji CD-ja so nam veliko pomagali. Vse skladbe smo kar sproti snemali v Studiu CODA, kjer so jih na koncu tudi zmontirali. Tudi Studio CODA se je izkazal za dober izbor.

Kako se pa kaj znajdete na slovenski glasbeni sceni.

Že dvakrat smo sodelovali na Miš Mašu v Grižah in raznih rock žurij ter festivalih. Povabljeni smo bili tudi na oddajo Roka Rocka, kjer smo peli kar na play back, ker nam zvok v TV studiu ne ustreza preveč. Je pa zato Mojca Mavec full faca. Imeli smo tudi že samostojen koncert 24. junija in sicer je bila to promocija naše kasete. Kot goste smo povabili Čudežna polja in Pontiac. Zdaj smo povabljeni na festival Morje in Sonce, a to je za nas le izlet. Tja se gremo predvsem kopat. Od drugih glasbenikov pa prisegam na Bora Zuljana, kitarista Šank rocka in zame najboljšega kitarista v celi Sloveniji. Drugi glasbeniki nas večinoma gledajo zviška, ker smo še mladi in zato po njihovem mnenju nimamo pojma. A če vprašate mene, smo vedno boljši, drugače bi tako že nehali. Sploh pa sam najraje ne poslušam druge glasbe, ker potem težko napišeš kaj čisto svojega in drugega.

In občinstvo? Oboževalke?

Vsak dan vsaj eno pismo, vsebine pa raje ne bom povedal. Včasih mi gre že vse skupaj pošteno na živce. Publika pa je najboljša v Radovljici in Poljčanah. V Šentjurju se do enajstih sploh nič ne dogaja, če pa ni žura, potem sploh nimaš veselja igrati.

Zahvalila sem se za pogovor in izrazila še zadnjo prošnjo, ki je Grega malce presenetila. Želela sem si ogledati njegovo sobo. Odpeljal me je v kletne prostore: grafiti, kitare na steni, računalnik, kavč in velik kup glasbene opreme. Ni kaj, prava pravcata sobica talentiranega rock glasbenika. Ne verjamete? CD Kako naj zdaj? je odgovor.

Barbara Gazvoda

Pesnik

Ne iščeš rim nocoj?	A spet se porodi nov svet!
Ne da ti duša mirno spati?	Ta pa ni zate, moj poet,
V nebo poslal si svoj pokoj,	saj večno boš iskal le tam,
ne nehaš žalovati.	kjer prstan zdavnaj je oddan,
Ko te prevara še poslednji up,	in večno upal tam,
oči ugasnejo kot v vetru sveča,	kjer je nekdo že pokopan.

ko smrtno rano ti zada ljubezni
strup,
umre dokončno tvoja sreča.

D. Hočevar

Dolgo Šentjursko poletje

V koledarskem smislu sploh ni bilo dolgo, saj se je takorekoč kar iz zime prevesilo naravnost v jesen; za 1. maj je domala padal še sneg, prvi dnevi julija pa so bili že megleni. Po dogajanjih pa je bilo kar dolgo oziroma, bolje rečeno, dolgočasno. V samem Šentjurju je po dnevu državnosti zavladovalo poletno zatišje, po okoliških krajih pa so se veselice kar pridno vrstile. Bi se dalo sklepati, da so se meščani zabavali po letoviščih, okoličani pa so za svojo zabavo poskrbeli kar doma? Morda res!

Dan državnosti na Rifniku

Čeprav je bila za osrednjo slavnost v počastitev pete obletnice slovenske državnosti razglašena občinska počastitev občanov s komedijo "Mož moje žene", ki se je zgodila 21. junija v kulturni dvorani, so praznik opazneje obeležile šentjurske stranke s kresovanjem na Rifniku. Na pobudo socialdemokratov so se odzvale prav vse, vključno z občino. Tako se je na predvečer praznika zbralo na Rifniku ob kresu kar okrog 200 občanov. Slavnostni govornik je bil župan, Zdravljico so zapeli precej razredčeni šentjurski pevci, potem pa se je ob prestah in pločevinkah piva, s katerim so organizatorji pogostili vse prisotne, razvilo prijetno pevsko druženje vse tja do polnoči. Ton so mu dajali Jimmy in skupina pevcev okrog njega.

Splošna ocena je bila, da je počastitev praznika ob kresu povsem uspela in da jo bomo drugo leto zagotovo ponovili v bolj praznični vsebini. Malo več domoljubne patetike, kakšna recitacija in ne nazadnje tudi ognjemet bi slovesnost lahko naredili še bolj prijazno.

Spet poplava

Močno deževje v noči 2. julija je povzročilo precej škode. Voglajna, ki je prestopila bregove v Vrbnem in na Grobelnem, je poplavela nekaj posevkov in vdrla v štiri hiše. Več škode pa je nastalo zaradi številnih plazov. Komisije so izračunale, da je bilo škode nekaj več kot za 250 milijonov tolarjev.

20 let Gasilskega društva Dobje

Slovesnost je bila v nedeljo, 7. julija. Pred gasilskim domom so se zbrali gasilci iz devetih sosednjih društev, gostje iz šentjurske in šmarske gasilske zveze, župan ter seveda domačini. Ob pričetku slovesnosti je bilo prizorišče še sicer grozljivo prazno, do pričetka "veselega dela" s Štirimi Kovači pa se je prostor pred gasilskim domom lepo zapolnil. Slovesni govorniki so bili predsednik GD Franci Salobir, podpredsednik Občinske gasilske zveze Martin Cmok in župan Malovrh.

Januarja leta 1976 so se zbrali v sobici v župnišču Planko, Ojstršek, Centrih, Janša, Petelinšek, Hodej ter dva Gračnarja in trije Salobirji in sklenili, da bo tudi Dobje imelo svojo protipožarno zaščito. Štiri mesece kasneje, to je 15. maja je bilo GD Dobje že ustanovljeno. Prvi predsednik je bil Milan Janša, tajniške posle pa je prevzela (in jih zadržala vse do danes) Jožica Salobir. Leta 1980 so dobovski gasilci dobili svoj avtomobil, leto kasneje Rosenbergerjevo črpalko, 1986. leta so razvili svoj prapor, leto kasneje pa so že pričeli graditi gasilski dom. Vanj so vložili okrog 3300 udarniških ur, samo družina Volasko iz Brezja

jih je dala 420, pomagali so številni botri in botre - še posebej so se zahvalili za pomoč Jožici Lokovšek, ki je na slovesnost prišla v invalidskem vozičku - vanj so vložili vse izkupičke iz

Slovesno v Dobju

tradicionalnih dobjanskih "Pokaži, kaj znaš", ter uspeli. Danes imajo dobovski gasilci ne le svoj dom, temveč tudi veljavo in nezamenljivo vlogo v družbenem življenju kraja, je dejal Franci Salobir, ki gasilcem predseduje že 16. leto.

Na slovesnosti so podelili številna priznanja in zahvale. Za 10 letno delo v društvu so jih prejeli: Magdalena in Ivanka Kovačič, Marko Jazbec, Edi Lončar, Franc Leskovšek mlajši, Franc Salobir mlajši, Alojz Antlej, Stanka Gajšek, Dragica Zalokar, Jožica Zupanc, Eda Tovornik, Branko in Jožica Uduč in Verica Guček.

20 let dela v društvu pa imajo: Jože Hrastnik, Marjan in Edi Kovačič, Jože Volasko, Tinka Žekar, Martin Voga, Ivan Centrih, Anton Ojstršek, Franc Planko, Ivanka, Franc in Stanko Tovornik ter Jožica, Franc, Hugo in Dane Salobir.

Jožica Salobir je prejela tudi državno gasilsko odlikovanje III. stopnje.

Kulturni program so izvedle Natalija in Anica Plemenitaš, Monika Gračner ter folkloristi iz osnovne šole.

Še posebej moram poudariti, da so Dobjani eni redkih, ki nas na svoje prireditve redno vabijo in nas na prizorišču tudi nikoli ne prezrejo.

Množično v Dolgi gori

Srečanje muzikantov v Dolgi gori, ki je bilo prav tako v nedeljo, 7. julija, je pokazalo, da glasba resnično združuje ljudi, pravzaprav mnogo ljudi. Poleg številnih tekmovalcev so prizadevni kulturniki iz Dolge gore na prireditve povabili tudi Karmen iz Maribora, Vodiškovo s Svetine, Štiri revne iz Oplotnice ter ansambel 7. raj. Na bregovih ob gasilskem domu se je trlo ljudi, zasedena so bila vsa omizja, nekaj sto poslušalcev pa je spremljalo skoraj tri ure trajajoče tekmovanje kar stoje.

Ocenil sem, da je tisto nedeljo bilo v Dolgi gori blizu tisoč ljubiteljev glasbe. Vsaj po prometni gneči sodeč je bilo tako.

Tekmovalni del prireditve sem zamudil in zato muzikantov ne smem niti hvaliti in še manj kritizirati. V gneči sem vprašal prvega soseda, kako je pravzaprav bilo, pa je rekel, da še kar, ampak tisti mali so mu bili najbolj všeč. Razglasitev rezultatov je pokazala, da so "tisti mali" res bili najboljši, bili pa so to Slugatovi fantje iz Razborja. Prva nagrada je znašala 250 DEM.

Zmagal je Slugov fant

Drugo mesto je dobil ansambel Ribič, tretje in četrto mesto so zasedli Trio Marjana Drofenika in Ansabel Mateja Šretla. Od kod so bili vsi ti mladi umetniki, nisem uspel zvedeti. Gospod Arzenak, ki je imel vse niti prireditve v svojih rokah, mi je sicer obljubil, da mi bo vse povedal, a se potem v gneči nisva več našla.

Kako je Dolgogorcem uspelo privabiti toliko ljudi, je skrivnost, ki bi jo šentjurski organizatorji raznih hapeningov prav radi slišali. Premajhen in skorajda neprimeren prostor pred gasilskim domom gotovo ni bil mik prireditve, pa zaparkirane ceste tudi ne. Tudi postrežba vsaj na oko ni bila ravno nekaj posebnega - seveda, če izvzamem dolgonoge dolgogorske točajke, ki so v kratkih hlačkah vendarle bile domala atrakcija.

Na Planini: spet gasilci - kulturniki

Kot že nekaj let zapovrstjo, so planinski gasilci tudi letos razveselili bližnjo in daljno okolico s svojo igralsko aktivnostjo. Tokrat so ob koncu prvega julijskega tedna v res izjemno prijetnem okolju Planinskega gradu uprizorili Govekarjevo priredbo Jurčičevega Desetega brata. Kar tri večere zapovrstjo je bila "arena" na dvorišču pred grajsko kaščo domala polna. Po besedah prizadevnega predsednika Gasilskega društva Planina g. Rika Stopinška si je prve tri predstave ogledalo okrog 800 gledalcev. Prihajajo z vse celjske regije. Pa še bog je bil na strani planinskih gasilcev: kljub vsakodnevemu dežju so bili vsi trije "gasilski" večeri na Planinskem gradu prava demonstracija romantike lepih poletnih večerov.

Na zadnji, nedeljski, predstavi sem zaman iskal g. Žagarja, režiserja in umetniškega vodjo tega dramskega projekta; tik pred

predstavo si je kljub asfaltni prevleki, ki vodi prav do grajske kašče, zvil nogo. Toda tudi predsednik GD g. Riko je bil dovolj zgovoren sogovornik. Na vprašanje, kaj žene planinske gasilce v igralsko sfero, je imel odgovor na konici jezika: "Tradicija! Nekaj pač hočemo storiti tudi za promocijo Planine. Z veseljem hodimo na vaje, Desetega brata smo obdelovali vsaj stokrat, sami pripravimo "areno" in sceno, maske, frizure, razsvetljava dobimo v celjskem gledališču, kostume večinoma sešijemo sami, skratka, uživamo v svoji ustvarjalnosti in če so zadovoljni tudi gledalci, je vse res v najlepšem redu. Kar nam ostane od vstopnine, gre za gasilske potrebe."

Vam finančno pomagata občina in KS?

Niti ne. Nismo registrirani kot KUD in za nas ni dotacij. Lani smo menda od Občine dobili 10 000 tolarjev. Sicer pa tudi nikogar ne prosimo za pomoč. No, naj takoj povem, da smo pa zelo jezni na Občino, ki nima "pošlihtanih" odnosov z najemnico grajske kašče. Mi bi še kako potrebovali ta prostor, vsaj za skladišče, če že ne za druge bolj koristne namene, pa je že dve leti zaklenjen, kljub temu, da zanj nihče ne plačuje najemnine. Prava sramota!

Boste na gradu igrali tudi prihodnje leto?

"Da, prav gotovo. Smo se že odločili, drugo leto je stoletnica rojstva Anike Wambrechtsammer in to obletnico bomo počastili z njeno "Za staro pravdo!"

Mrak poletnega večera je kaj kmalu zavil grajske razvaline v skrivnostno kopreno in pod grajskimi zidovi so v sojih žarometov zaživel znani Jurčičevi liki iz Desetega brata. Res, ti

Planinski gasilci - umetniki

planinski gasilci so od vraga! Če tudi gasijo tako dobro kot igrajo, potem jim ni kaj prigovarjati!

Igralska zasedba je bila več ali manj ista kot pri lanskem Guzaju, nekaj novih obrazov pa je vendarle bilo opaziti. Na splošno ocenjujem, da je bila predstava izvedena domala profesionalno in velja pohvala vsej ekipi. Še posebej so blesteli Anton Tiselj kot Deseti brat, Ivan Obrez kot Dolef, Saša Krolf kot Manica in Francka Hvalc kot Krivčevka.

Nov avto za kalobške gasilce

Sobota, 20. julija, je bila za kalobške gasilce prav poseben dan. Razlog za praznovanje je bil tehten, morda največji, odkar so zgradili gasilski dom.

PDG Kalobje spada med manjša in skromnejša društva, temu primerna je tudi z vseh vetrov zbrana njihova gasilska oprema. Tudi z avtomobili je bilo tako, saj je v njihovi 29 letni zgodovini bila 12 let stara lada niva edini omembe vreden avto. Potem pa so se gasilci soglasno odločili - kupili bomo nov avto. Tu se je začela trnova pot, ki so jo prehodili z vztrajnostjo in nemalo trme. Uspelo jim je.

Slovesnost se je začela s parado gasilcev izpred gasilskega doma na šolsko dvorišče. Po blagoslovu in prevzemu avtomobila so sledili govori predsednika OGZ, župana Malovrha, predsednika PGD Kalobje Ferda Pušnika, podelitev priznanj najzaslužnejšim

ter folklorni nastop osnovnošolcev pod vodstvom Marije Kukovič.

Prva finančna prispevka za avto sta dala Mobitel in OGZ Šentjur. Za ostanek so se gasilci obrnili na svoje sokrajane. Prav nikjer niso naleteli na gluha ušesa in zaprta vrata. Tudi kasneje, ko so svoje prošnje usmerili drugam, ni bilo nič drugače. To dokazuje tudi število botrov, ki jih je kar krepko čez sto. Med njimi so tudi ostala kalobška društva in RK. Gasilce je tudi tokrat razveselil Miha Gaberšček, ki je postal boter kljub skromni pokojnini in težki invalidnosti.

Volkswagen combi je pripeljal med navdušenjem. Spremljali so ga ponosni pogledi ljudi, ki so mesece delali za ta dan. Med njimi naj omenim le Ferda Pušnika in poveljnika Vojka Hribernika.

Avto je tu, upajmo le, da ga za prave akcije ne bo treba dosti uporabljati.

Saša Teržan

Tudi slivniški gasilci so se izkazali

V soboto, 27. julija, so pripravili na Slivniškem jezeru svoje tradicionalno gasilsko tekmovanje, ki bi ga skorajda lahko imenovali za nekakšne gasilske igre brez meja. Njihova zamisel, da v tekmovanje vključijo gasilske in čolnarske veščine, vse skupaj pa se dogaja bolj v vodi kot na vodi, je za vroče julijske dneve kar prava pogruntavščina. Škoda je le, da njihovih iger ne vzamejo dovolj zares bližnji sosedji, recimo gasilci iz Šentjurja ali Lokarij, ki so tako prikrajšani za res prijetno gasilsko prireditve. V nasprotju s Šentjurčani, so nad slivniško zabavo med drugimi zelo navdušeni gasilci iz Črenšavcev, saj vsako leto pridejo iz daljnega Prekmurja kar z avtobusom in večimi ekipami. Letos so pripeljali s seboj celo žensko ekipo (ki pa se ni preveč izkazala, saj ji menda ni uspelo priti nazaj z one strani jezera). Tekmovalo je 18 ekip.

Tekmuje se na čas. Najprej je na vrsti veslanje preko jezera. Prva zanimivost je "moker" štart, kjer se sicer ne da kaj dosti pridobiti na času, za zabavo gledalcev pa je kar nekaj. Na drugi obali jezera pridejo na vrsto gasilske veščine, zagon motorke in vrnitev nazaj z njeno pomočjo. Na štartu je spet potrebno opraviti nekaj gasilskih operacij ter z vodnim curkom poriniti žogo do cilja. Vmes je seveda kar nekaj pasti, ki tekmovalcem kodrajo živce. Čoln se zaziblje, motorka potegne zrak ali pa šop vodnega oreščka, mašina "zazauga" in zamuda je tu. Kar nekaj jih je bilo, npr. Prevorjani, ki motorke sploh niso več uspeli vžgati. Prenekateri tekmovalci se temeljito skopa, preden pririne ekipa žogo do ciljne vrvi.

Tradicionalni zmagovalci, I. ekipa Črenšavcev, so letos morali priznati premoč planinski trojki (Marjan Kranjc, Jernej Rajh in Jože Uduč), ki si je omislila inovacijo z dodatno polnilko za motorke in uspela. Drugi so bili gasilci iz Črenšavcev, tretje mesto pa so si razdelili Prevorjani in Ločani.

Kot se šika, se je tudi ta prireditve končala z veselico, končno je prišla do besede tudi proslula "Jezerska kraljica", saj je ponudila svojo palubo za plesišče. Žal pa ta drugi, veselični del, ni tako uspel kot tekmovalni in slivniški gasilci s to prireditvijo ne bodo obogateli. V mraku je že bila večina miz praznih in ne verjamem, da jih je kasneje napolnila noč. No, upam pa, da jim zato poguma

ne bo zmanjkalo, kajti iz njihove prireditve, zlasti še, če bi preseгла gasilske okvire, bi se zagotovo dala napraviti zelo odmevna vsešentjurska "fešta". Morda pa bodo naslednje leto le storili korak v to smer! Šentjurske novice tam gotovo ne bodo manjkale, saj so se gasilci že letos izkazali kot pozorni gostitelji.

Ekološki tabor "Slivniško jezero '96"

Letos so se že dvajsetič srečali na Slivniškem jezeru mladi ekologi in ribiči. Tokrat se je tabora udeležilo 25 otrok iz celjske in ljubljanske regije. V osmih dneh bivanja so se aktivno seznanjali z ekološko problematiko jezera in

Ekologi ali ribiči?

strastni ribolova. Otroci so bili s taborom zelo zadovoljni, manj pa tradicionalni organizatorji, saj so imeli precej težav s financiranjem te prireditve. Upajo, da bodo v bodoče našli rešitve, ki ne bodo šle na škodo otrok in ekologije.

M.Š.

V Dobju spet množično

Tudi letošnja 24. dobjanska prireditve "Pokaži, kaj znaš!" je minila v znamenju množičnosti. Sodeč po avtomobilih, ki so bili parkirani vzdolž skoraj vsega dobovskega klanca, je bilo zadnje nedeljo v juliju v Dobju kar blizu 1000 gostov z vse Slovenije.

Scenarij prireditve je bil običajen, le da je bila letošnja prireditve morda nekoliko krajša (ali pa se je takšna vsaj zdela, ker je bilo na razpolago dovolj miz in klopi). Nastopilo je 31 skupin in posameznikov, program pa je sproščeno in prijetno povezovala Marjana Novak. Tudi vreme je bilo organizatorjem in nastopajočim tako kot običajno zelo naklonjeno. Vse okrog se je kopal v poletni plohi, v Dobju pa so organizatorji "zrihtali" le osvežujoč vetrc med programom, ko pa je sonce zašlo, je bilo vse spet kot naročeno. Bogat srečolov, sponzorji so prispevali kar okrog 500 dobitkov, 300 tolarjev vstopnine ter izkupiček od veselice so gotovo spet napolnili dobovsko malho in bodo Dobjani naslednje leto lahko dodali svoji prireditvi spet kaj novega. Na primer streho.

Med peterico zmagovalcev so bili kar večina šentjurski občani. Trio Mrk s Ponikve si je delil 4. mesto s Silvo Bračun iz Šentjurja, tretji je bil mali Davor Pušnik iz Slivnice, zmagali pa sta sestri Petra in Barbara Košar, prav tako iz Šentjurja.

Zmagovalki, ki sta s svojim profesionalnim nastopom in

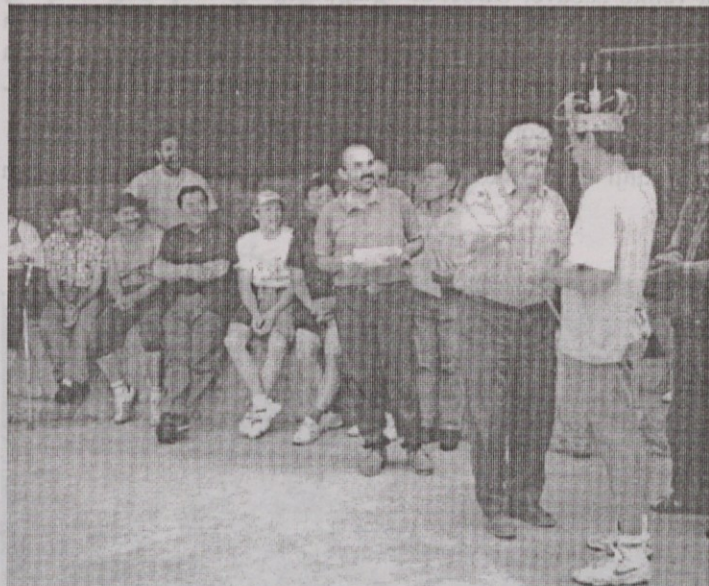

Sestri Košar sta očarali tako in drugače

atraktivno pojavo očarali občinstvo, sta za Šentjurske novice povedali: "Ja, lepo je bilo danes v Dobju. Tu sva že tekmovali pred dvema letoma, takrat nama ni šlo tako dobro, bili sva tretji ali četrta. Res pa je, da nisva pravi Šentjurčanki. V Šentjurju imamo hišo, mama je bila tu doma, zdaj pa vsa družina živi v Nemčiji. V Šentjur prihajamo le na dopust. O sami prireditvi bi rekla le, da bi bilo prav, da bi tekmujoče ocenjevali ljudje, ki se na glasbo spoznajo. Čeprav sva zmagali in ne bi smela preveč kritizirati, bom vendarle rekla, da so nekatere ocene prav čudne. Sicer pa v Dobju ne bova več tekmovali, naj dobijo prostor na odru drugi! Prišli pa še bova."

Ribiči okronali svojega carja

Na Slivniškem jezeru so bogovi izbrali izmed 55 prisotnih zagriženih ribičev novega carja Ribiške družine Voglajna. Po triurnem modrovanju so se odločili za Ervina Koširja in mu na trnek obesili 2,5 kilogramskega krapa. Za oprodi so mu z nekoliko lažjima ribama postavili Ludvika Povaleja in Martina Vidica.

Ribiško kronanje

Car Ervin nam bo v tem letu gospodovem vladal z žezlom in krono, nam čuval ribe in nadziral svoje ribiške podanike. Če boste srečali njegovo visokost ob vodi, naj vas ne premoti, če ne boste opazili njegovih cesarskih insignij. Verjetno jih je pozabil doma. Spoštljivo se mu poklonite, mogoče pa bo šepnil na uho ribiškimi bogovom, da tudi na vaš trnek obesijo kakšno ribico.

MŠ

Full - cool - mega, pravijo, je bil teniški tečaj, ki ga je v sodelovanju s Teniškim klubom organiziralo DPM Šentjur.

V Grmovškovem domu je gorelo

V PGD Šentjur smo od 4. do 6. julija organizirali četrto šolo v naravi za mlade gasilce. Tokrat že v drugo v Grmovškovem domu na Kopah.

Dnevi so bili izpolnjeni s gasilsko teorijo dopoldne ter praktičnimi vajami popoldne, vse pa je bilo povezano z rekreacijo in veliko zabave. Otroci so vsak prosti čas izkoristili za šport, zvečer pa so si v sodelovanju z mentorji organizirali karaoke in ples. Ker pa smo na ples morali priti vsi urejeni, so dekleta odprla frizerski salon in manikirnico nohtov, seveda po znižanih cenah.

Za zaključek v soboto popoldne smo pripravili taktično vajo:

V kuhinji Grmovškovega doma je zagorelo. Marko je o tem

Mladi šentjurski gasilci rešujejo Grmovškov dom

obvestil goste pred domom. Na srečo so bili med njimi mladi gasilci, ki so hitro uporabili gasilna sredstva in pripravili hidrantni napad. S hidrantnim nastavkom je delal Aleš, prvo cev

je razvil Tomaž, drugo Matej, tretjo in četrto oba Gašperja, trojaka je obvladoval Urban. Prvi napad je bil Gorazdov in Dragov, drugi pa Denisov in Markov. Med tem je prvi Marko poklical na pomoč gasilsko enoto. Tudi alarm smo slišali. Prvi so na požarišče prišli gasilci reševalci.

Požar se je razširil na ostale prostore, evakuacija iz zgornjih prostorov ni bila več mogoča. Matjaž in Dejan, opremljena z dihalnima aparatoma, sta odšla v stavbo in na najvišje okno namestila drsno vrečo. Nataša in Marina sta tako rešili Petro, Sabino, Ireno, Helenco in Matejo. vse rešenke smo takoj napotili v šotor prve pomoči na preventivni pregled. V domu so bili še težji poškodovanci, ki jih je bilo treba rešiti z nosili. Andrejo, Tjašo, Lucijo, Liljano in Polono smo prenesli v šotor prve pomoči, kjer so jim pomagale reševalke Anita, Polona, Klavdija in Katja. Branko je pripeljal kombinirano gasilsko vozilo, Peter in Sašo sta hitro namestila mostičke preko cevi in iz vozila so bili kmalu izvedeni trije napadi. Izvedli so jih Miha in Sašo, Tine in Franci ter z univerzalnim ročnikom Verena in Helena. Z vodnim topom je delala Nataša, z agregatom za razsvetljavo je ravnal Peter. Zaradi vetra se je požar razširil na travnik in bližnji gozd. Ukrotila ga je enota, formirana iz gasilcev, ki so prvi prišli na požar.

Z vajo smo pokazali, kaj so se otroci naučili. To temo smo izbrali tudi zaradi tega, ker so tovrstni požari najpogostejši in lahko pri njih otroci odigrajo odločilno vlogo, zlasti pri obveščanju in pomoči pri gašenju.

K popolnejši izvedbi šole v naravi je pripomoglo sonce, odlično osebje Grmovškovega doma ter seveda medsebojno prijateljstvo in zaupanje med otroci in mentorji.

V imenu otrok in mentorjev se zahvaljujemo staršem, OGZ Šentjur, DPM Šentjur, županu občine in vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izvedbi naše šole v naravi.

Melita Kovačič, PGD Šentjur

Bazen je vendarle odprt

Kako deluje šentjurska nogometno - občinska sprega na bazenu, sem sklenil preiskusiti v soboto 3. avgusta, kakopak z brisačo, kopalkami in fotoaparatom v torbi.

Ob 13. uri je sonce precej sramežljivo kukalo skozi oblake, termometer na bazenu pa je kazal 26 stopinj. Torej še kar znosna klima za kopanje.

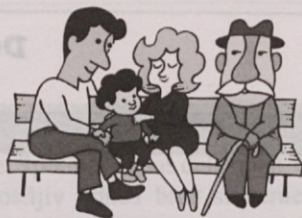
Nekdanji vhod v bazen, kjer je zdaj vstop le v Bakov lokal, je bil zaklenjen. Na bazen se pride skozi novo garderobno zgradbo. Na hodniku ob tabli s cenami za vstopnice in za gostinsko ponudbo, me je pričakala nekoliko preveč resna gospodična, ki pa mi je vstopnico zaračunala samo 300 SIT, ker bodo bazen kmalu zaprli, je rekla. Takoj pri vstopu na bazensko območje imajo pripravljene dve kabini s plastičnimi zavesami, kjer si kopalci lahko nadenejo

svoje "badekostime" ne da bi zbujaali preveč odkrito pohujšanje. Rumeno zelena plastična ograja (z ograjami v Šentjurju res nimamo sreče) me je popeljala mimo dveh zelo mrkih mladeničev, ki sta okupirala dve od treh miz bazenske gostinske ponudbe. Očitno sta bila tam službeno, a jima niti približno ni padlo na pamet, da ne bi bilo nič narobe, če bi se mi vsaj prijazno nasmehnila, če že pozdrava nista zmogla. Pod improvizirano prho pred vstopom na bazen sem se, kot se spodobi, lepo očedil ter skočil v vodo. V bazenu ni bilo žive duše, le v senci malega borovca je dremal starejši gospod. Voda je bila kristalno čista, prijetno topla, imela je 25 stopinj, okolica lepo pokošena, nikjer umazanije ali smeti. Res, užitek! Toda, kje so kopalci? "Včeraj jih je bilo okrog 100", so mi pojasnili. Da, včeraj, danes, ko je

sobota, pa se verjetno drenjajo kje v Atomskih ali Čateških toplicah.

Tako, to je bil moj šentjurski poletni kopalni dan. Krasno je bilo! Če radi plavate, vam svetujem, da pridete na šentjurski bazen. Le, da bi vas malo bolj gostinsko pocrkjali, ne pričakujte. Za pijačo se boste sicer še nekako "zglihali", če pa vas bo dajala lakota, vam bodo poskušali pomagati s pomfrijem. Morda vam bo kaj več lahko ponudil neposredni sosed Bak, toda v tem primeru boste morali iz bazenskega območja "okoli riti v žep", česar pa mlada gospodična pri vходу verjetno ne bo sprejela ravno z navdušenjem.

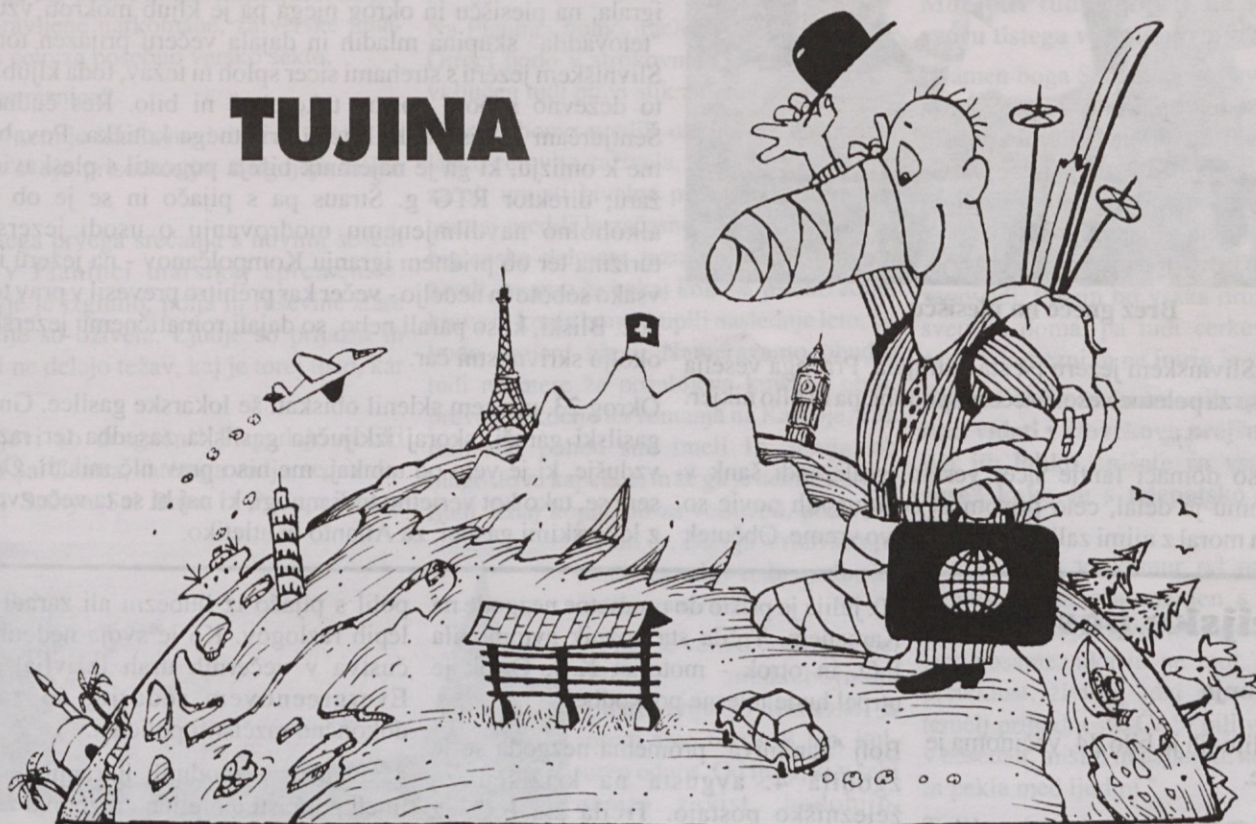
Upam, da je letošnja sezona občinarje in upravjalce kopalnišča prepričala, da z improvizacijami in brez urejene solidne gostinske ponudbe, bazen ne bo zaživel.

PROSTOVOLJNA ZDRAVSTVENA ZAVAROVANJA

Prerado se zgodi, da se kaj pripeti.

TUJINA

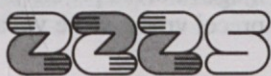
V tujini ste na službeni poti, na obisku, kot turist na počitnicah ali na potovanju.

Ko potujete sami, z družino ali v skupini se še prerado zgodi, da je treba
poiskati zdravniško pomoč.

Z dodatnim prostovoljnim zavarovanjem **TUJINA A** lahko zavarujete plačilo
nujnih zdravstvenih storitev, prevozov in zdravil v tujini, tudi na Hrvaškem.

Zavarovanje pomeni previdnost, previdnost pa je mati modrosti.

Zavarujemo bogastvo zdravja.

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE

Sobota: Dež

Dopoldne je še sijalo vroče poletno sonce, popoldne pa se je z rahlim dežjem pričela jesen. Tradicionalni prireditelji raznih veselic na prvo avgustovsko soboto so imeli smolo: Šentvidčani so svoje "Srečanje pod Bohorjem" odpovedali, lokarski gasilci

Brez gneče na plesišču

in pa bife na Slivniškem jezeru pa sta vztrajala. Pravega veselja in gneče, kot se za poletne vesele večere spodobi, pa ni bilo nikjer.

V Šentvidu so domači fantje sicer veselo igrali, tudi šank v kulturnem domu je delal, celo prisotnost Šentjurskih novic so opazili in sem moral z njimi zaliti nepredvidljivo vreme. Občutek

sem imel, da se sploh niso pretirano jezili. Bo že drugo leto boljše, so rekli.

Mnogo Planinčanov je šlo tudi na tradicionalno ribiško srečanje na Marof, ki pa že spada pod oblast sosednje laške občine. Tam so se vremenu postavili po robu s šotorom in je menda bilo čisto v redu.

Na skromnem plakatu sem zasledil tudi vabilo na plesno - glasbeni večer pri Ribiškem domu na Tratni. Zvoki večno zelenih melodij, ki so mi prihajali nasproti, so kar nekoliko ublažili rugarje obupno razdrapane ceste. Skupina iz Kompol je prijetno igrala, na plesišču in okrog njega pa je kljub mokroti vztrajno "telovadila" skupina mladih in dajala večeru prijazen ton. Na Slivniškem jezeru s strehami sicer sploh ni težav, toda kljub temu to deževno soboto gostov takorekoč ni bilo. Res čudno, da Šentjurčani še niso odkrili tega prijetnega kotička. Povabili so me k omizju, ki ga je najemnik bifeja pogostil s pleskavico na žaru, direktor RTG g. Štraus pa s pijačo in se je ob rahlo alkoholno navdihnjenemu modrovanju o usodi jezerskega turizma ter ob pridnem igranju Kompolčanov - na jezeru igrajo vsako soboto in nedeljo - večer kar prehitro prevesil v prav temno noč. Bliski, ki so parali nebo, so dajali romantičnemu jezerskemu okolju skrivnostni čar.

Okrog 23. ure sem sklenil obiskati še lokarske gasilce. Gneča v gasilski garaži, skoraj izključna gasilska zasedba ter razgreto vzdušje, ki je velo od tamkaj, me niso prav nič mikali. Odločil sem se, tako kot verjetno tudi mnogi, ki naj bi se ta večer veselili z lokarskimi gasilci, za Atlanto in atletiko.

S policijske postaje

Kazniva dejanja

V mesecu juliju jih je bilo 34, večinoma je šlo za tatvine.

V noči 17. julija je neznanec vdrl v Petrolovo hladilno omaro in si postregel z enrgijsko pijačo Red bull in Dynamite, kar daje slutiti, da ne gre za pravo kaznivo dejanje, temveč le za "samopomoč" izčrpanega državljana.

D.B. iz Turnega si bo dobro zapomnil svoj dopust, saj ga je med tem, ko si je sam nabiral novih moči, obiskal neznanec, ki je nevljudno vstopil skozi okno, ter ga olajšal za 65 000 tolarjev.

Prometne nezgode

Bilo jih je 34. Poleg tega so policisti ustavili 180 voznikov, ugotovili 51 različnih prekrškov, šesterico, ki si je za volanom pomagala z alkoholom, pa so pričeli navajati na zdrav način življenja s peš hojo.

20. julija je prišlo do prometne nezgode na Kamenem. Trčila sta voznik avtomobila F.O. in otrok - motorist K.B. Otrok je utrpel hude telesne poškodbe.

Bolj "zanimiva" prometna nezgoda se je zgodila 4. avgusta na križišču za železniško postajo. Trčila sta F.C. iz Podlešja in motorist G.I. iz Šentjurja. Motorist je bil huje telesno poškodovan, poškodbe pa sta dobila tudi voznik in sopotnik v osebnem avtomobilu. "Zvezda" tega dogodka je bil sopotnik v avtomobilu, ki je policistom in zdravnici, ki mu je nudila prvo pomoč, hudo odločno povedal, kar jim gre. Zahteval je tudi razgovor z županom, ki je menda glavni krivec za njegovo nesrečo. Do župana sicer ni prišel, ker je "zagreznil" na policijski postaji.

Javni red in mir

Policisti so obravnavali 22 primerov. Največkrat je šlo za prevroče "ljubezenske" razprave med zakonci.

26. 7. sta se tako predstavila K.B. iz Dramelj in njegova bivša prijateljica B.A. Ker je bilo precej vroče, se ne ve, ali jo je

polil s pijačo iz ljubezni ali zaradi manj lepih razlogov. Ko je svoja nedoumljiva čustva v večernih urah izživiljal še na Evergreenovem redarju, so zadevo dokončno razčistili policisti.

4. avgusta v zgodnjih jutranjih urah so imeli policisti teoretično razpravo z J.K. s Proseniškega. V Žepini je policiste prepričeval, da nimajo pojma o Zakonu o varstvu osebnih podatkov, si po raznih manevrih pridobil odločno podporo očeta, kopice prijateljev in ustavljenih voznikov in prešel v praktično ofenzivo. Policistom je že šlo precej na tesno, ko so dobili okrepitve ter izgrednike polovili kot zajce. Razpravo o spornem zakonu bodo nadaljevali pri sodniku Lichtenegerju.

Policija svetuje

Približuje se čas šole. Vozniki, še posebej bodite previdni na cestah blizu šol! Starši, tudi vi lahko storite mnogo, če boste svoje nadobudneže pravočasno podučili o prometnih zakonitostih, prve dni šole pa jih tudi oblekli v živobarvna opozorilna oblačila! Vsakoletna policijska akcija "Varna pot v šolo" ne zmore vsega.

Izziv izpod Kalobja

Planinca in njeni novi prebivalci Štrukljevi so že našli prostor na straneh našega časopisa. Takrat smo zapisali, da na Planinci sončece sije, zdaj pa vse bolj kaže, da se nad to vasico pod Kalobjem zbirajo temni oblaki.

Začelo se je s samim prihodom družine Štrukelj, ki je z nakupom dveh opustelih kmetij na pozabljeni Planinci spročila plaz ugibanj in razmišljanj. Negotovost so v zadnjem času podkrepili še javni mediji in govorice so postale vse bolj nenavadne, včasih že kar čudne in vznemirjajoče: da gre za ozdravljene narkomane, za verske fanatike ali celo za posebno versko sekto.

In kje je resnica?

Najprej sem jo iskala med tistimi, ki kdo ve zakaj s svojo prisotnostjo dvigujejo toliko prahu.

Od tistega prvega srečanja s novimi sosedi se je v Planinci marsikaj spremenilo. Grmovje je izginilo, polja in ruševine stare domačije so oživele. Ljudje so prijazni in okolici ne delajo težav, kaj je torej tisto, kar moti?

Štrukljevi so drugačni! Pripadajo veliki družini Sai Centra, katerega vodja, sedemdesetletni Sathya Sai Baba iz Pattapurhija v

Indiji, spremljajo nas delavnost, umirjenost in spoštljiv odnos brez sleherne grobosti. Tudi drugim radi pomagamo.

Na Planinci bomo začeli z biokmetijskim nedobičarskim kmečkim turizmom. Zemljo že sedaj obdelujemo na tak način. Ne uporabljamo nobenih gnojil ali škropiv. Kot gnojilo uporabljamo le pepel in namočeno rastlinje. Trenutno zemljo obdelujemo še z lažjim traktorjem, kasneje pa jo bomo obdelovali izključno s konji in ročno. Sejali bomo lan, proso in ajdo. Ljudje, ki bodo prihajali k nam na dopust, bodo lahko polno sodelovali pri naših delih na polju.

Na Planinci bomo imeli tudi šolo v naravi. Otroci bodo v strokovnem programu imeli vključen tudi pravi stik z naravo.

Najprej bomo uredili okolje, da bo narava lahko celovito zaživela, šele potem si bomo začeli urejati bivalne prostore. v stari hiši smo si uredili le začasne znosne delovne in higienske delovne razmere. Smo ljubitelji živali, imamo že nekaj kokoši, psičko Kajo, krave in konje bomo kupili naslednje leto, ko bodo urejeni hlevi. Nameravamo obuditi tudi nekatere že pozabljene kmečke obrti, prevoze s kočijo ter romanja na Kalobje. Tak romarski pohod smi imeli 15. junija, ob blagoslovu kapelice, in se ga je udeležilo 105 ljudi. Zdaj kopljemo za vodovod, pod vodstvom dr. Danija Vrhovška pa bomo zgradili tudi rastlinsko čistilno napravo.

Pri nas je veliko petja, glasbe, smeja, medsebojnega spoštovanja in ljubezni. S sosedi smo ustvarili lep, kulturnen odnos. Od ljudi, ki v sebi nosijo zavist, hudobijo, sebičnost in potrebo po vzbujanju nemira med ljudmi, pa smo dobili tudi nekaj grobih lažnih besed in klofut. Vemo pa, da krivica in neresnica ne obrodita dobrih dejanj in ne moreta obstati.

S seboj smo prinesli mir, poštenje in delavnost, kraju želimo darovati veliko lepega in naravnega. Takšen je Štrukljev temelj, tako bomo tudi nadaljevali."

Veliko ste se vključevali v versko življenje kraja, pa vendar se vaše prepričanje bistveno razlikuje od katoličanstva. Kje so razlike?

"Vsi smo katoličani in živimo čisto katoliško življenje. Vest o bogu Sathyi ni nova; ponovno inkarnacijo Jezusa Kristusa pod

imenom Sathya Sai Baba pozna ves svet. Nauk boga Sathye je nauk boga Kristusa in pravi: kristjani postanite pravi kristjani! Štrukljevi dosledno spoštujemo Deset božjih zapovedi in živimo po Kristusovem nauku. Tudi do sedaj smo živeli normalno cerkveno življenje in ne vidimo razloga, zakaj tega več ne bi smeli. Nezanje je problem posameznika, znanje pa človeka z zaupanjem in pravim čutenjem."

Kaj je inkarnacija?

"Je prehod iz enega življenja v drugega."

Kakšni so načrti boga Sathye s Slovenijo? Morebiti tudi tempelj na Planinci, po vzoru tistega v Pattapurhiju?"

"Namen boga Sathye za ves svet je združiti vse vere v eno - religijo ljubezni. Govorice o ashramu ali templju na Planinci so absurde izmišljotine. Štrukljevi prosijo vse, ki jih širijo, naj čimprej prenehajo s tem ter v vsakdanjem življenju pričnejo spoštovati Kristusovo modrost in Deset božjih zapovedi. Potem bo vsaka družina živela v svetišču doma, pa tudi cerkev bo postala cerkev ljubezni in ne intrig in preprirov."

Ena od vaših nadnaravnih sposobnosti je tudi videti v človekova prejšnja življenja. Ali jih lahko opišete za vsakogar, tudi zase? kako je s telepatko zvezo s Sai Babo?

"To je dano vsakomur od nas. Če pa je človekov um obremenjen s sebičnostjo, egoizmom in preživljenimi vzorci, je to problem posameznika in ne moj. Preteklost je preteklost, živimo zdaj in v sedanjosti je temelj prihodnosti. Če bi bili vsi Kristusovi v besedah, mislih in dejanjih, ne bi bilo gorja in pekla med ljudmi."

Tudi prehranjujete se drugače. Zakaj?

Ena od desetih božjih zapovedi ukazuje: ne ubijaj! To spoštujemo dosledno. Sadja, zelenjave ter mlečnih dobrot je dovolj za zdravo življenje. Bolezni ne poznamo več.

Verjetno ima Center za zdravo življenje v Sloveniji več članov. Kakšni so pogoji za pristop oziroma izstop, zlasti še glede premoženjskih pravic?

"Sai Center je velika humanitarna družina, pri nas ni pristopa niti odstopa. Vse je svobodno, brez pogojev. Sai Center je družina svobode, spoštovanja, delavnosti, ljubezni in zdravja."

Ali poznajo vaš Center tudi izven meja naše domovine?

Planinca št.1, sedež Sai centra

Indiji, naj bi bil ponovno rojeni Kristus. V Sloveniji delujejo pod imenom Center za zdravo življenje, ki ga vodi gospa Lojzka Erjavc - svečenica Mekailo.

Razgovor z njo je vedno prijeten. Najprej je povedala, kaj so že postorili in kaj še imajo v načrtu:

"Ob koncu lanskega leta je Planinca dobila novega gospodarja gospoda Štruklja. Novi gospodar je sprejel vasico z ljubeznijo, spoštovanjem in pridnostjo. Pridne roke so prinesli tudi prijatelji, znanci in odlični štu-

"Poznajo nas doma in v tujini in se za nas veliko zanimajo. Tudi pomagajo nam na različne načine."

Kaj menite o tem, da vas katoliški vrh označuje za sekto?

"Neznanje je neznanje, sebičnost preživelih zakonov je sebičnost, svet pa ni gluha za resnico. Resnica je ena in ta je zaživela po vsem svetu. Sicer pa ima vsak pravico do svobodnega razmišljanja."

Zakaj Sai Center zbuja takšno zanimanje?

"Zato, ker družina Sai dosledno spoštuje Kristusove modrosti in Deset božjih zapovedi tudi v vsakdanjem življenju. Pomoč pa nudimo vsem na pravi način in brez plačila. Edino plačilo nam je uspeh in sreča v spoznanju resnice. Po svetu je okrog 15 000 Sai Centrov. Sai Center "Center za zdravo življenje v Sloveniji" je dosleden v čistem načinu življenja, resnice in pravičnega gospodarjenja in nam je tujina priznala vodilno vlogo."

V javnosti je precej odmevala zgodba Davida Jarha iz Celja, ki je bila predstavljena v oddaji Tednik na TV. Kako se je zgodba razpletla?

"Resnica o družini Jarh je tragična. Težko je dojeti, da je v današnjem času še možna."

Davidova družina je že nekaj časa spet skupaj, s soprogo in sinom Izakom živijo v Ljubljani. Mi za očeta in mamo Jarh molimo in prosimo boga za njihovo spreobrnjenje. S pravnimi ukrepi jim ne moremo pomagati. Odaja v TV Tedniku je bila pristranska, naklonjena Jarhovim. Med ljudmi pa so tudi modreci, ki so oddajo pravilno razumeli in se marsikaj naučili."

Kakšno je vaše sporočilo ljudem, ki v vas vidijo nekaj slabega?

"Ti ljudje vidijo v nas svoj lasten slab odsev, svojo slabo podobo. Čimprej naj se prebudijo, očistijo svoj um sebičnosti in neresnice bo rodila resnico. Duša, ki jo vsak od nas nosi v sebi, je resnica, je večna, je bog. Um se naj očisti egoizma, spoji z dušo, pa bo raj zaživel v vsakem človeku. Mi smo to že storili in naše življenje poteka v miru, lepoti, zdravju in nesebični ljubezni. Daruj ljubezen - dobil boš ljubezen! Daješ sovraštvo - dobil boš potisočerno sovraštvo! To je formula naravne resnice, ki je ne more nihče spremeniti. Ljudje obračajo, bog obrne tako, da je prav."

Odkar so na Kalobju Štrukljevi, je še posebej na prepihu duhovnik Vili Brglez,

na katerega so se Štrukljevi najprej obrnili. Tudi njega sem povprašala za njegovo mnenje.

Kako ste sprejeli novico, da bo Planinca spet obljubena?

"Z veseljem. Zelo si želim ljudi, ki so se pripravljene vključiti v življenje kraja in župnijsko občestvo."

Nekaj tednov nazaj je bil pri nedeljski maši kot vernik prisoten tudi mariborski škof Kramberger. Kakšen je bil namen njegovega obiska?

Škof je dobil napačno informacijo, da bo v cerkvi sestanek s predstavniki Sai Centra Štrukljevi, šlo pa je za sestanek za pripravo romarskega shoda. Projekt razvoja Kalobja na podlagi romarske tradicije, se mi zdi čudovit, ki pa bo brez sodelovanja ljudi padel v vodo. V podružnični cerkvi v Jakobu je bila celo odpovedana maša, da bi se vsi lahko zbrali na Kalobju. Sestanek ni uspel, ker ni bilo dovolj zavzetosti in volje. Načrt, ki so ga na občini v Šentjurju in na škofiji sprejeli z navdušenjem, je res velikopotezen in dolgoročen. Cilj projekta je prebuditi v ljudeh ustvarjalnost, veselje do življenja, čutenje za prave vrednote in zdrav način življenja. Romarska cerkev na Kalobju je edino, kar imamo in to bi morali izkoristiti."

Je bila prijava na apostolsko nunciaturo resnična?

"Gospod škof se je sam prepričal o neresničnosti teh informacij. Spoznal je, da za njegov nenadni obisk na Kalobju ni bilo razlogov. Ker pač župnija nima ustreznega prostora, sem sestanek z farani imel v cerkvi. Vse je bilo v najlepšem redu."

So Štrukljevi res drugačni?

"So zelo dobri in prijazni ljudje, gojijo zdrav način življenja in spoštujejo stvarstvo in naravo."

Se Vam zdijo govornice, da so nevarni, umestne?

"O nevarnosti bi ne mogel govoriti, ne morem pa v celoti sprejeti njihovih verskih resnic."

Kakšna je bila odločitev škofa?

V ponedeljek, 15. julija, jih je tudi sam sprejel. Kolikor mi je znano, je škof zaključil, da so člani družine Sai zaradi svojega verskega nauka (reinkarnacija Kristusa v Sai Babi) in zaradi posebnih kulturnih objektov sekta, čeprav oni sami zase ne dopuščajo tega naziva.

Slišati je bilo, da vam je škof zagrozil s premeditvijo, če boste nadaljevali svoje znanstvo s Štrukljevi.

"Da, nakazal je tudi to možnost. Škofija jih pač ima za versko ločino - za nekatoličane. Sam sem se hotel o tem prepričati in si o njih ustvariti mnenje. Ker sem kristjan, moram priznavati verske resnice v celoti in ne samo nekaterih. Upoštevati je potrebno učiteljstvo Cerkve."

Je možno, da bi se zaradi Štrukljevih ljudje odvrčali od Cerkve?

"Zase se ne bojim, pri ljudeh pa lahko pride do težav. Sam skušam posnemati Jezusov zgled, njegovo ljubezen do vseh. Želel bi samo, da bi se uresničile besede Zdravljice: edinost, sreča, sprava k nam naj se vrnejo; da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak."

Kaj svetujete ljudem, ki vidijo v Štrukljevih grožnjo?

"Pred različnostjo ne bežim, povsod poskušam najti, kar je lepega in dobrega. V Kristusu je popolna resnica. Da prečistimo, poglobimo in utrdimo svojo vero, da začnemo razmišljati, si postavljati vprašanja in utrjevati medsebojne vezi, je izziv sa slehernega župljana."

Tako je zaključil gospod župnik. Toda še vedno nimam odgovora, kaj so zakrivil ti ljudje. Na Kalobju so se dogajale marsikdaj čudne stvari, pa si g. škof nikoli ni vzel časa, da bi preveril govornice, tokrat pa je to storil na vrat na nos.

Štrukljev sosed Bukovšek pravi, da jim nima kaj očitati. So sosedsko prijazni, zabavni, radi pomagajo in nikoli niso vsiljivi.

Pa jaz?

Ne vem. Med nastajanjem tega članka sem jih obiskala, obedovala pri njihovi mizi in se lepo pogovarjala. Pri njih sem spoznala ljudi različnih starosti, poklicev in stanov, pa nihče ni bil zamaknjen, nihče nesrečen, nihče suženjsko pokoren. So simpatična družina, kjer se človek dobro počuti in ni za vsako ceno deležen takšnega ali drugačnega verouka. Ali gre za resnično pristnost ali krinko, ne vem! Morda vam še več pove pripomba nekega sosedu, ki je rekel, da bi on na Planinco poslal na življenjsko prevzgojo vsaj pol šentjurske občine, pa še koga za povrh! Ha,ha, ha...

Saša Teržan

Tudi v Javorju zlata poroka

Imela sta jo Ana in Miha Mastnak iz Javorja 7.

"300 let ja stara naša hiša in midva z Ano sva 5. rod Mastnakov v njej - in tudi zadnji. Imela sva 6 hčera, kar sploh ni bilo hudo", se je pošalil gospod Miha," a tudi Skaletom, ki so naju nasledili, ne kaže najbolje, saj ima

tudi najina najmlajša hčera, ki je ostala doma, same hčere.

Poprosil sem zlatoporočenca, naj za Šentjurske novice povesta kaj pametnega, pa se je Miha koj spet znebil ene muhaste: **Veste, moj rajni oče mi je vedno govoril: Miha, pamet nučaj, pa sem jo vso ponucal in nič več ne vem!"**

To pa seveda ni bilo res, kajti Miha je vedel mnogo povedati. "Z Ano sva se spoznala davnega leta 1942. Bilo ji je šele 16 let, bila je Artnakova s Turnega - njena domača hiša se skoraj vidi od tukaj - ko sva se čisto zares zaobljubila drug drugemu do groba. Mene je potem usoda nesla v nemško vojsko in ujetništvo, zadnje leto vojne sem se tolkel s 5. prekomorsko brigado v Bosni, v jeseni leta 1945 pa sem se vrnil domov na berglah. Vse vojne vihre po svetu sem srečno preživel, v partizanih pa me je skoraj do kraja zdelal revmatizem. Da, okrog mene so žvižgale krogle, padale bombe, moji kameradi so umirali, mene pa se krogla ni in ni prijela. Vedno sem nosil s seboj prepis svetega pisma, ki mi ga je brat poslal z ruske fronte in trdno verjel, da sem z njim varen. In res me je obvaroval. Da, to sveto pismo pomaga, seveda če veruješ vanj. Ali bi verjeli, da je z njegovo pomočjo tudi hčerka napravila šoferski izpit? Ana me je čakala in naslednje leto sva se vzela.

Prva leta so bila najhujša. Na kmetiji je gospodaril oče, moram reči, da je bil precej skop, pa obvezna oddaja in davki. Hudo je bilo. Midva z Ano sva imela le eno kravo in lahko si mislite, kako smo živeli. No, pa vse

je nekako minilo, z Ano sva v pravem srečnem zakonu doživela ta jubilej in še biserno poroko misliva počakati. Zdaj nam je pravzaprav najlepše, vsega imava, delava, kolikor moreva, jaz v hlevu, žena v kuhinji, skrb za kmetijo pa so prevzeli mladi."

Gospa Ana je živahno spremljala pogovor, a se v moževa razmišljanja ni vtikala. Ali ima vedno Miha prav? me je zanimalo. "No, vedno že ne, pa taki so pač moški...!" Njen odgovor mi je dal misliti, da ima tudi ona svojo zgodbo, ki pa morda vedno načelnemu Mihi ne bi bila najbolj všeč, pa jo je raje zadržala za sebe. Nikoli ni šla v svet, še na morju ni bila, no, enkrat je bila na Bledu. Delo je bilo njeno življenje. V Javorju se pridno dela danes in se je pridno delalo tudi v preteklosti.

Ali hodita k maši? Kaj pa politika?

K maši pa greva vedno. Jezen sem le, da ni več prve maše na Slivnici, kamor sem navajen hoditi in kjer sem prejel vse zakramente. Ne, politika pa me ne zanima. Saj je vse čisto v redu, le malo preveč zmešano je in premalo se da na kmetijstvo. Na volitve greva, volila pa sva Malovrha, ker je tako prijazen. Tudi na zlati poroki je bil zelo prijazen.

Medtem ko sta se zlatoporočenca malo uredila za fotografiranje, sem provociral male vnučkinje, če je stari ata tudi kaj siten. "Ne, ni preveč. Le tu in tam reče, da smo mrkate!"

Čestitke tudi v imenu bralcev ŠN !

V ponkovškem kostanjevem drevoredu je nastala še ena praznina: julijsko neurje je pometlo z njim kot s travno bilko. "Kdo bi bil kriv, če bi se zgodila nesreča?" sprašuje g. Gustl Vovk.

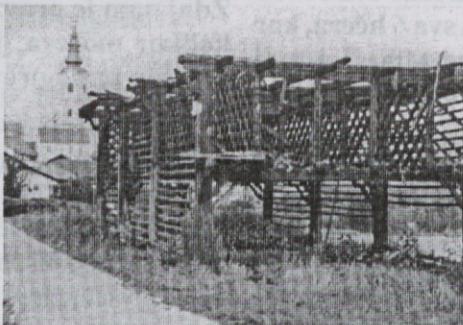
Turistična razglednica Ponikve

Na Ponikvo prihajajo številni avtobusi turistov in romarjev. Sedaj, po papeževem obisku morda nekoliko manj, zaradi razočaranja nad neuspelo Slomškovo proglasitvijo za svetnika. Smrt predsednika komaj ustanovljnega Turističnega društva nej ne bi pretrgala njegove želje, da bi Ponikva bila za vaščane in obiskovalce prijazna vas.

Tega si zlasti želijo predšolski otroci in šolarji, ki jim njihovo neposredno okolje krasijo ostanki lani pogorelega kozolca. Neodgovorno je izpostavljeni 300 otrok nevarnostim tega objekta. Vsaj občina in upravni organ bi lahko pripravila državnega in zasebnega lastnika, da uredita nevarno okolico šole. S tem bi vsaj delno nadomestili obljubo naivnim glede

20 odstotnega občinskega dodatka k samoprispevku.

Tudi nekaj drugih ruševin v vasi kliče po odstranitvi, kar sploh ne bi terjalo večjih

Ponikva '96

denarnih sredstev. Tudi Kmetijski zadrugi Šentjur je zmanjkalo denarja (morda le zagnanosti), da bi dokončala urejanje bivše hmeljske sušilnice. V njej bi lahko uredili prodajalno kmetijskih zaščitnih

sredstev in repromateriala, kar mora pretežno kmečko prebivalstvo kupovati v oddaljenih središčih, kjer opravljajo "štacunarstvo" diplomirani agronomi, kot to zahteva "človekoljubna" slovenska zakonodaja.

Svet KS se bo s temi zadevami gotovo spoprijel, vključujoč tudi delovanje turističnega društva. Morda bo poskrbel tudi za odstranitev odlagališča odpadkov pri pokopališču. Odpadkov in pokojnih krajanov vendar ne gre enačiti!

Želimi si tudi lahko, da bi prenovljena gostilna postala prijeten lokal, okusno urejen in z dobro postrežbo.

Niti KS niti turistično društvo pa tega ne bosta zmogla brez našega sodelovanja. Potrudimo se torej za izgled in ugled Ponikve!

Vinko Jagodič, Ponikva

Naježeni lasje

V predzadnji številki ŠN se je g. Artnak pritoževal, da sta mu Gros iz Kranja in Čakš iz Šentjurja dvignila lase zaradi tri tisoč tolarjev za storjeni prekršek. Eni parkirajo avtomobile kot bi jih vihar nosil! V Kranju je pač taka cena. V Celju bi za enak prekršek plačali 5000 SIT, če vam redarji nataknejo coklo 9000 in če vam avto odpeljejo na svinjski sejem, pa kar 13 000 SIT.

Toliko v opozorilo pred celjskim LDS županom!

Pa še nekaj: v Kranju redarji nimajo rešpekta pred 100 000 DEM vrednim avtomobilom, tudi če je vladni ali ministrov. Te izjeme je Gros odpravil, o čemer ste se lahko prepričali, kajne!

Marjan Lakner, Celje

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Branko Planinšek in Mihelca Pušnik, oba iz Šentjurja; Martin Rančan s Straže na gori in Nuša Pozeb iz Konjic; Boris Rančan in Suzana Motoh, oba s Straže na gori; Roman Lukanc iz Šentjurja in Polona Fendre iz Brezja; Alojz Gaber in Marija Škratek, oba iz Pletovarja; Anton Tisel s Planine in Urška Kovač iz Šentvida; Edi Mastnak iz Bukovja in Renata Jagodič s Turnega; Matej Mastnak iz Loke in Anica Drame iz Zg. Tinskega; Ivan Končan iz Pečovnika in Dragica Ljubej iz Goričice.

Umrli so:

Jakob Podčedenšek (73) iz Slatine, Frančišek Lavbič (63) iz Laz, Gregor Kolar (60) iz Podgrada, Štefanija Pušnik (51) iz Kostivnice, Drago Kolman (45) s Planinskega vrha, Ljudmila Pečnik (72) iz Lokarij, Jakob Gradič (86) iz Gorice, Neža Krošl (49) iz Bukovja.

Bile so poti

Bile so hiše, hišice lesene, polne prijaznosti ljudi.

Bile so njive velike, njive žuljavih dlani.

In voda je tekla v lesena korita, jutra bila so tiha, umita.

Ob kolovozih globokih in na razpotjih

mogočna razpela so stala, kot bi ljudem oporo dajala.

Revni so to časi bili, a od soseda k sosedu

so vodile poti...

I.U.

Denar

Vse je danes za denar!

Česar se kupiti ne da, več ni nikomur mar.

Vseposod so le številke, za bilanco

prodali bi še travne bilke.

Je tolar, dinar ali marka - le v seštevku skupnem lahko plove

naša nam življenjska barka.

Kaj nacija in kaj kultura, le da plačana je vsaka ura!

Denar, denar,

sveta si hladnega vladar.

I.Uduč

DROGERIJA
MONI

v Tržnici Šentjur

Higijenski vložki Katbrine
476,00

UGODNOST
NAD 6.000 SIT
PRODAJA NA DVA ČEKA!

Nudimo vam bogat izbor:

- parfumerije
- negovalna kozmetika
Ellen Betrix, Synergie, L'oreal, Nivea Visage, Quenty
- dekorativna kozmetika
Corolle, Art Deco
- otroška kozmetika
Penaten, Nivea, Johnson's
- šamponi, laki za lase
L'oreal ...
- ugodno - čistilna sredstva
Ariel 4 kg 1.190,00

Vljudno vabljeni v drogerijo MONI

Odpiralni čas:
ponedeljek - petek od 9^h - 19^h,
sobota od 8^h do 12^h

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(15. nadaljevanje)

Organizacijski odbor se po postavitvi spomenikov Ipavcem ni rasformiral in sem ga kot predsednik občine vodil do ustanovitve kulturne skupnosti leta 1975. Izdali smo še gramofonsko ploščo, zaključili delo na arhivu Ipavcev in pričeli z akcijo odkupa njihove domačije itd.

18. novembra 1972 je umrl predsednik občine Franc Svetina. Kot že nekaj uglednih Šentjurčanov je do pogreba ležal v avli kulturnega doma. Na pogrebu, 22. novembra, se je zbralo poleg številnih Šentjurčanov in znancev tudi mnogo vodilnih osebnosti iz sosednjih občin in iz Republike. Na grobu sva spregovorila predsednik Zbora občin republiške skupščine Zdravko Krvina in jaz v imenu domačih organizacij.

Po smrtni nesreči načelnika UJV Celje se je pojavila v javnosti varianta, da naj bi jaz prevzel njegovo delovno mesto. S pomočjo primarija Rojnika in pregledov v Kliničnem centru v Ljubljani sem se kandidaturi načrtno izmaknil.

Potem ko so republiški, območni in občinski kadrovski mlini odklonili vse evidantirane kandidate za predsednika občine, so predlagali meni, da prevzamem predsedniško dolžnost. Z ozirom na svoje zdravstveno stanje sem se temu upiral, poskušal doseči, da bi predsedništvo opravljal neprofesionalno, končno pa sem le pristal. 28. decembra 1972 sem bil s tremi glasovi proti izvoljen za predsednika občine. S 1. januarjem sem profesionalno nadaljeval delo na občini kot predsednik Občinskega ljudskega odbora.

Sledilo je nekaj kadrovskih sprememb. V časovni stiski je bil za sekretarja ZK izvoljen Franc Ogrizek, dotedanji predsednik SZDL, na njegovo mesto pa je prišel iz Kombinata Stanko Lesnika. Predsedniku sindikata Ivanu Jagru je mandat še trajal, prav tako tudi predsedniku Zveze Borcev Petru Hlastecu in predsedniku ZSMS Slavku Slejku.

Ob odhodu iz Alposa je direktor Alposa Grdina, kljub najinemu distančnemu odnosu, izrazil, da mi bo žal, ker odhajam. Njegova pripomba je imela svoj pomen, kajti solidnih delovnih mest je bilo vse manj, s političnim delom pa človek izgublja svojo operativno strokovnost. Sam sem zelo dobro spoznal in to kar dvakrat, da je lahko deliti nauke, čisto drugače pa jih je v praksi tudi izvajati.

Največ kadrov za politično delo je prihajalo iz Kombinata, kar je bilo pogojevano s strukturo zaposlenih in tudi z njihovo angažiranostjo v javnosti.

1973 - 1978: predsednik OLO in občinske skupščine

Podpredsednik OLO Ivan Veber je odstopil na prvi seji. Na njegovo mesto je bilo izvoljen ing. Slavko Plevnik.

Svoje delo, ki sem si ga strasiral, sem dobro poznal: urejanje odkupnih cen mleka, zavarovanje živine po razsulu Živinorejskega društva, dograditev apoteke, modernizacija ceste Sele - Dramlje, dograditev montažnega otroškega vrta, izgradnja trgovine v Dramljah, načrtovanje bencinskih črpalk na Planini in Ponikvi, dograditev dvorane v šentjurskem gasilskem domu, kadrovska ureditev vojaške partizanske enote, kasnejše TO.

Z republiškim gospodarskim ministrom Delencem in njegovim namestnikom smo se dogovorili za rešitev problema prevelikega števila zaposlenih v Tajfunu: obrtnika Špana sta zaprosila za legalizacijo svojega števila zaposlenih, pristojna upravna služba pa naj bi z odgovorom zavlačevala do sprejetih ustavnih sprememb. Tako smo postopali vse do zakonsko dovoljenega formiranja POZD (pogodbene organizacije združenega dela).

V republiški cestni skupnosti so končno sprejeli našo pobudo iz leta 1972, da se v Dramljah napravi priključek na avtocesto. Ta projekt ni bil predviden in smo krog odločujočih, zlasti še dr. Marjana Žagarja, temeljito in strokovno prepričevali v Ošanšekovi gorci na Uršuli. Priključku je še najbolj nasprotoval ing. Cimollini iz cestne skupnosti, ki mi je ob priliki očital, da ne vem, kaj je avtocesta in kaj vaška cesta.

Konec februarja smo zaprli finančno konstrukcijo za izgradnjo vodovoda Škofja vas - Šentjur. Dogovor sva podpisala s predsednikom občine Celje ing. Burnikom. Po Nivojevem predračunu je investicija znašala 5 110 000 din, od tega so dali Celjani 1 360 000 din, Šentjur pa 3 750 000. Za šentjurski znesek je Republika dala 2 720 000 din, za preostanek pa smo se zadolžili.

V začetku leta smo morali tudi v Šentjurju ustanoviti Komisijo za ugotavljanje izvora premoženja. Komisijo naj bi sestavljali moralno najbolj neoporečni občani. Vsi so se branili članstva v tem organu in smo jo končno komajda skrpali skupaj. Sam sem povedal, da od te komisije ne bo koristi, kar se je kasneje tudi izkazalo, a sem bil zaradi tega s strani ortodoksnih Šentjurčanov deležen kar nekaj kritike. Komisija je obravnavala nekaj sto zahtevanih prijav, predvsem vodilnih v občini, direktorjev in nekaterih poklicev ter končno obravnavala vsega tri primere. Seveda neuspešno.

Po vselitvi zdravstva v nov zdravstveni dom so v kulturnem domu (zdaj sodišče) dobile mesto družbenopolitične organizacije. Zaradi ugleda smo še posebej bogato opremili pisarno partijskega sekretarja.

Izdelana je bila finančna konstrukcija za novo proizvodno halo Tola. Investicija je znašala 3 500 000 din. 1 milijon din je posodila Zavarovalnica Sava, ostalo pa banke in viri za pomoč manj razvitim. Odnose z zavarovalnico smo precej izboljšali, kar nam je omogočalo pridobivanje sredstev pod ugodnejšimi pogoji.

(se nadaljuje)

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

3230 Šentjur
Drofenikova 16 (tržnica)
tel.: 063/743-727

prodaja zlatega nakita

POSEBNOSTI

predelava starega zlata
(poseben popust)

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanska, krstna darila

popravila vseh vrst nakita

POSEBNOSTI

izredno velika izbira ročnih ur in budilk

S poti po Australiji

S severovzhodnega dela Australije poletimo na sever, v Darwin. Po slabih dveh urah letenja se spustimo nizko nad mangrove (drevesa imajo korenine le do približno 30 cm v močvirni zemlji in veliko zračnih korenin) in na edini pisti pristanemo precej trdo. Izstopimo kar na prosto, kot iz avtobusa. Pred nami je lesena baraka z napisom Groote Eylandt, okrog pa polno Aboridžinov s številnimi otroci. Previdno vprašamo, kako daleč je do Darwina. Stevardesa, ki je zaznala naše vprašujoče poglede, nam je pojasnila, da gre le za vmesni pristanek na otoku v Karpentarijskem zalivu. Po dobri uri letenja končno pristanemo v Darwinu, znanem po uničujočem ciklonu Tracy, ki je mesto na božični večer leta 1974 praktično izravnal z zemljo. Mesto so sicer obnovili v posebnem stilu, ki se bolj upira vetru, a je beg ljudi še vedno

rastejo, so zrasla po letu 1974. Zanimivo je urejen muzej iz druge svetovne vojne, kjer smo razbrali, da je bil od vseh avstralskih mest Darwin največkrat bombardiran. Divjanje ciklona Tracy je moč podoživeti v posebni komori z avtentičnimi posnetki in zvočnimi efekti. Kar tesnobno smo se počutile. Misel na dobro večerjo pa nam je le nekoliko pregnala črne slike. A ni bilo prav lahko najti primerne lokalca, tako, da smo na koncu pristale v prijetni kitajski restavraciji, kjer pa smo pri sedmi jedi že skoraj bledle od želje po pivu, ki ga tam ni bilo moč dobiti. Gostje, ki so ga kljub temu lepo pili, so ga prinesli s seboj v vrečkah.

Za dva dni se odpeljemo v znani Kakadu park, oddaljen od Darwina približno 200 km proti vzhodu. Obsega 12000 kvadratnih kilometrov, je najzna-

dečki (lov, ribolov, obramba, vloga moža in očeta). Zgodbe, ki jih dedje pripovedujejo svojim vnukom, le redko slišijo belci, saj njihov zakon tega ne dopušča. Vendar se je vseeno zvedelo za nekaj genialnih pogruntacij Aboridžinov npr. ugotovili so, da skorja določenega drevesa, če jo vržejo v vodo, okvari dihala rib, ki jih s površja vode poberejo kar z roko, da sok posebnih kokosovih sadežev, zlit na površino vode, privabi iz globin okusne velike želve, ki jih sicer nikakor ne bi mogli ujeti. Še mnogo drugih trikov jih je naučilo življenje, saj drugače sploh ne bi mogli preživeti. Tudi pri pripravljanju hrane so zelo iznajdljivi, kuhajo oziroma pečejo meso ali zelenjavo v posebnih listih papirnega drevesa (kot mi v foliji), za različne sadeže pa točno vedo, kdaj in če sploh so užitni.

Pripeljemo se pred veliko sivozeleno gmoto v obliki krokodila in to je Gagadju crocodile hotel (po aboridžinsko kakadu).

Draga Kovač-Škoberne

(se nadaljuje)

Gagadju crocodile hotel

velik, ne le zaradi prežečega uničujočega ciklona, ki naj bi se ponavljal vsakih 40 let, temveč tudi zaradi velike vročine in visoke vlage. V večernih urah izgleda Darwin mogočen, razteza se na veliki površini.

Naslednje jutro se odpeljemo na ogled mesta, ki pa je videti prazno. Na ulicah je videti le bose Aboridžine. Vsi drugi se vozijo v klimatiziranih avtomobilih ali se hladijo v klimatiziranih lokalih in stanovanjih. Več kot 70% stavb je novih. Tudi večina drevja, palme in druga eksotična drevesa, ki k sreči hitro

menitnejši narodni park, kjer tudi Aboridžini lahko živijo nemoteno v neokrnjeni naravi. Žal pa njihovih naselij ne vidimo, živijo svoje življenje, le na določenih mestih nam ponazarjajo pomen poslikav na skalah, prenašanje načina življenja, pravil obnašanja in možnosti preživetja po ustnem izročilu. Na vzorčni kolibi je opisan način lova posameznih živali, opravila žensk, ki se jih morajo naučiti deklice (iskanje vode, nabiranje sadežev, priprava in konzerviranje hrane, vloga matere in žene) in opravila mož, ki jih morajo obvladati že

Odhajaš

Dež pada na zelene ciprese
pihaš cigaretni dim v nek drug obraz
v neke druge oči
daleč na sanjane obale
me njihov izmišljeni lesk zanese
še preden me preplavi mraz
se njihov veter namnoži
in preveč jih je, da bi me spoznale
Spet vlak ropoče skozi njegove kaplje
ne Bog in ne ljubezen: čas
in tvoje obale in zlat pesek in srebrne
čaplje
plešejo lunin ples v vrtincu mojih las
gorijo v koreninah mojega pepela
in vse se umiri
da zvezda zvezdi bi ljubeče pela
ko končno utrujena zaprem oči

Anabela

Poletje z Lucijo

Ljudje božji, kako hitro teče čas. Komaj so se zaprla šolska vrata in sem se znebila maturitetnih nasilnikov, ki so mi s svojimi testi zamorili ves junij, že je tu avgust. Že prenekatero šentjursko jutro se zbudi v tako obupni jesenski megli, da me kar strese. Mar je res že konec poletja?

Poletje gor ali dol, urednik je neizprosno: Lucija, piši! Piši o Šentjurju in Šentjurčanih! Prav tečen je. Tako rada bi kaj napisala o slovesu od šole, o srednješolskem pohajkovanju po celjskih ulicah, ali pa o tistih desetih dnevih na morju, ki so minili kot trenutek, tudi o tesnobnem pričakovanju maturitetnih pik in vpisnih rezultatih, on pa teži o Šentjurju in Šentjurčanih! Kot da se svet začne in konča v tem nesrečnem Šentjurju, ki je v teh poletnih mesecih še bolj turoben kot sicer. Saj res, zakaj se prav v Šentjurju nič ne dogaja? Celjani gonijo svoje Knežje mesto, Laščani Pivo in cvetje, v Konjicah sem skorajda sodelovala na ženski rokoborbi v blatu, le v Šentjurju ni nič. Lani je bilo nekaj žurk vsaj še na Slivniškem jezeru, letos pa tam srečaš le še zatežene ribiče, ki še niso pogruntali, da je jezero prazno in še vedno upajoče namakajo trnke.

Da naj bi pisala o šentjurskih poteh prilaščanja družbenega premoženja? Ni šans! Da bi za ta boren honorar, ki ga dobim za tole reportažo, tvegala, da me povozi kakšen BMW ali Audi! Kar se mene tiče, naj imajo, kar so si nagrabili! Če je bog v nebesih, se bo pravica že izkazala. Le malo počakati bo treba, takole tja do sodnega dne! Sicer pa, punca, misli naprej! Še kako leto ali nekaj več, pa boš tudi ti iskala službo. Sicer pa vsa čast alpoškim šefom. Ti so vsaj tako uvidevni, da so se s svojimi denarci umaknili v inozemstvo in nas ne dražijo tako kot bivši kombinatovci, ki nam z denarci mahajo takorekoč pred nosom in vsem na očeh.

O Planinčanih vse najboljše! Pa ne le zato, ker so ubogi. Odkar so zamorili svojo Pepco Planinc, me urednik kar naprej goni, da naj izvrtam kako njihovo bolj oglato, jaz pa nič. Sem tekla na njihovega Desetega brata, da bi vsaj tam našla katero bolj špičasto. Pa sedim gor na gradu in gledam gospode Žagarja, Rikota ter druge gasilce, kako se trudijo z guncanjem afen, pa so se mi tako globoko v dušo vsedli, da bi me bilo sram kaj nelepega o njih napisati. Je kar prav, da se grejo množično kulturo, saj do pravega požara takorekoč več ne pridejo: ne gori, če pa že, potem zgori prej, ko oni pridejo. Pa bodi vesel!

Lepše je tistim mladim in manj mladim talentom, neodkritim muzikantom in pokažikajznašem. Najprej so se zbrali v Dolgi gori in milo brenkali ter razveseljevali zbrane ljudske množice, nato so približno isti umetniki 14 dni kasneje približno enako veselo zabavali približno isto množico Na gričku, teden dni kasneje pa še v Dobju. Moram reči, da so res vztrajni, tudi poslušalci, in se od lanskega leta sploh niso prehudo poslabšali. Ampak kultura je pa le, in veselica tudi, organizatorji pa imajo tudi svoje veselje. In nekaj denarcev jim ostane v mošnjčku. Kar se denarja tiče, so menda še

najuspešnejši v Dobju. Zaračunajo vstopnino, si omislijo bogat srečolov (na tristo tolarjev vredno srečko, zadane seveda vsaka, sem zadela vžigalnik in bom verjetno morala pričeti kaditi, da ga bom "izkoristila") in še od veselice mora nekaj ostati. Kaj pa so Dobjani podarili tamkajšnjim najboljšim talentom (bilo je kockasto in zavito), me še zdaj zelo zanima. Dobra finta, tiste zavite štirioglate škatle!

Sem bila pa hudo vesela, ko so se nekega lepega popoldneva naši šentjurski žogobrcarji, ki jim je za vstop v I.državno ligo zmanjkalo menda le nekaj dobrih zvez in pa skromnih milijončkov (na Občini nimajo pojma o biznisu!), lepo poigrali z vrstniki iz bratskih Arabskih emiratov. Ko so slednji uzrli našo slavno ograjo okrog igrišča, jih je popadla panika, saj so mislili, da so se znašli v koncentracijskem taborišču in so enostavno pozabili, da igrajo futsal. Škoda je le, da naša domača moštva ne nasedejo več na to šentjursko finto.

Ampak tile gasilci so pa eni čudni ljudje. Potem, ko so nas skozi vse poletje skoraj vsak konec tedna zabavali s svojimi prireditvami in veseljami, so me na koncu čisto razočarali. Če sem planinskim gasilcem zavidala njihovo kulturno zagnanost in bi šla kar rada čofotat in se špricat s slivniškimi, nikakor nisem mogla prav razumeti lokarskih. Kakor hitro so tam za gasilskim domom na Selah razpeljali svoje šlaufe in mašine in se je ulil dež, so se začeli malo čudno obnašati. Eni so vso tisto kramo lepo zložili na kup, drugi, bolj spočiti, pa so jo spet razmetali na vse mile viže. In to je šlo kar naprej. Vse dokler je padal dež. Vmes so se še lepo po vojaško pozdravljali, korakali in bili veseli. Dokler so vse to počeli moški, sem bila tiho, ker pač početje moškega sveta včasih res presega mojo žensko logiko, ko pa so se po mokri travi zagnale še punce, tako na oko so bile čisto normalne, sem se resignirano umaknila. Tudi ženska praktičnost ni več tisto, kar je bila!

Celo nasprotno, ženske so postale pravcati filozofi! Ste slišali, kako je tista indijska svečenica Lojzka s Planince znorela naši Cvetko in Andrejo? Te ženske mislijo s pomočjo filozofije na Kalobje pripeljati turiste. Vsa čast jim! Še kalobškega gospoda Vilija so menda pretentale. Te punce pa res niso od muh!

Pa pustimo to visoko politiko. Jaz sem čisto zadovoljna, če se lahko lepo v miru okopam v bazenu, pokadim kako travico in se imam na sploh fajn. Glede bazena sem letos, ko ga pedinajo fusbalerji, čisto zadovoljna. Trikrat sem šla na bazen in se od tega uspela enkrat okopati, kar je nešteto več kot lansko leto, ko je z bazenom še manipuliral Bak in mi ni uspelo niti eno kopanje. Saj imajo na vratih napisano, da je bazen odprt od 10. ure naprej, pozabili pa so napisati, katere dneve. No, pa tega ni tako težko popraviti in do naslednje kopalne sezone bodo ob izdatni pomoči g. Peperkota z Občine tudi to uredili.

Pa en poletni pozdrav!

Vaša Lucija!

Z mitinga v Kranju

Na mednarodnem atletskem tekmovanju za dečke in deklice v Kranju je sodelovalo tudi 52 mladih atletov iz AK TrgoHlad.

Najboljše uvrstitve: Matej Bračko - 5. mesto v kopju, Primož Modic - 4. mesto v metu diska, Klemen Lavrenčak - 6. mesto na 600 metrov, Martina Ratej - 5. mesto v kopju, Tjaša Mlinarič - 4. mesto v metu diska, Lidija Klemenšek - tretja na 600 m, Monika Jevšnik - šesta na 80 m z ovirami, Darko Lavbič - peti v skoku v daljino, Grega Marot - četrti na 600m (ml. dečki), Kristina Zelič - tretja v teku na 60 m, Katja Smodej - peta v teku na 600 m, Tjaša Verbek - prva na 300 m.

Tjašo Verbek so proglasili za najboljšo tekmovalko v kategoriji mlajših deklic.

Za dobre rezultate in vzgojo v športnem duhu so zaslužni tudi trenerji Andrej Podgoršek, Tatjana Naglič, Miran Bolko, Andrej Hajnšek in Ivan Kukovič. K atletiki vabijo tudi druge otroke, staršem pa sporočajo, naj se ne bojijo pošiljati otroke na stadion, saj se tudi tu urejajo razmere v dobrobit športa in vzgoje mladih ljudi.

V. Artnak

Imamo državne prvakinja

V soboto in nedeljo, 6. in 7. julija, je bilo v Kranju državno prvenstvo v atletiki za mlajše mladince in mladinke. Štafeta AK TrgoHlad 4 X 300 m v postavi Monika Jevšnik, Mojca Stropnik, Tjaša Verbek in Jolanda Ambrož je osvojila naslov državnih prvakinj. Njihov uspeh je temvečji, ker so kar tri tekačice še pionirke.

Tudi 6. mesto štafete 4 X 100 m (Alja Belak, Darja Šmid, Kristina Zelič in Jolanda Ambrož) je lep uspeh.

V teku 300 m z ovirami je prvič tekla pionirka Monika Jevšnik ter je z osvojenim 6. mestom pokazala, da je velik talent za to disciplino.

V.A.

Še dve medalji iz Nove Gorice

Na državnem prvenstvu v atletiki za starejše mladince in mladinke v Novi Gorici je Tone Ojstršek osvojil drugo mesto v teku na 5000 m, srebrna pa je bila tudi ženska štafeta 4 x 400 m (Jevšnik, Stropnik, Verbek, Ambrož).

Druge uvrstitve: Dejan Mihevc - četrti na 800m, Tjaša Verbek - peta na 200 m, Jolanda Ambrož - šesta na 200 m, Monika Jevšnik - sedma v teku na 400 m z ovirami, ženska štafeta 4 x 400 m - 5. mesto.

Tone Ojstršek na zmagovalnih stopničkah

Atleti na Rogli

Na desetdnevne priprave na Roglo so odšli Ivan Kukovič, Primož Pangerl, Tone Ojstršek in Dejan Mihevc. Visoke temperature in neurejene razmere v športnem parku so največje ovire za tamkajšni nemoten trening. Najkvalitetnejši atleti rabijo mir in koncentracijo brez stresov, ki se sicer v športnem parku nenehno dogajajo. Za to pa so odgovorni ljudje na Občini, ki ne dorečejo razmer v športnem parku. Že eno leto se izmikajo dokončnim rešitvam, zakaj, verjetno vedo le oni in tisti, ki jim gre to v prid.

Vlado Artnak

Nešportno obnašanje šentjurskih nogometašev

Ime mi je Mojca, stara sem 15 let in sem atletinja AK TrgoHlad.

V petek, 26. julija, smo se tri atletinje odpravile na skupni trening. Po sedmih kilometrih teka na soncu smo se pošteno spotile, zato smo se odpravile v garderobo, kjer so se že preoblekli naši fantje. Preoblačimo se namreč izmenično, ker ne moremo v prostor za prvo pomoč, ki se sedaj uporablja za bazen. Prej smo ga uporabljale atletinje za garderobo, čeprav nima ne tušev in ne WC.

Vrata garderobe so bila odprta in smo vstopile. V garderobi so bili nogometaši članske ekipe, ki sicer uporabljajo svojo garderobo. Nekateri izmed njih so bili popolnoma goli. Prosile smo jih, naj zapustijo garderobo, da se preoblečemo, vendar se niso pustili motiti. Odšle smo do gospoda Jazbeca in ga prosile, da reče fantom, naj se oblečejo in zapustijo garderobo. A nas je le začudeno pogledal in dejal: "Kdo pa vam je rekel, da so te garderobe vaše?"

Odšle smo v garderobe in si preoblekle le majice in hlače. Fantje so z velikimi očmi buljili v nas in se še naprej veselo sprehajali po garderobi, seveda še vedno brez oblačil.

Sprašujem se, kje so meje njihove kulture, športnega obnašanja in ali na štadionu v Šentjurju zares ni nobene pravice za nas?

Vse tri, ki se nam je ta dogodek pripetil, imamo letos že medalje z državnega prvenstva Slovenije. Če za šentjurski šport nismo dovolj dobre, si bomo verjetno morale najti prostor drugje.

Mojca S.

Nogometni ples se pričinja

Kaj je novega v šentjurskem nogometu, smo pred prvim kolom, ki bo odigrano v nedeljo, 18. avgusta, povprašali predsednika kluba, Vilija Romiha.

"Kar nekaj sprememb bo. Izgubili smo golgeterja 2. lige Drobneteta, za njegov prestop smo se končno z mariborskim Branikom le sporazumeli. Nastalo vrzel bomo poskušali zapolniti z Obrezom, ki prihaja iz Vevč. Trenerja Grbca bo zamenjal domačin Janko Benčina, v prvo moštvo pa bomo vključili tudi štiri mladince. Računamo, da se bomo s takšno postavbo še vedno borili za sam vrh v 2. ligi.

Imeli smo kar precej možnosti, da bi letos igrali v 1. ligi, a so nam splavale po vodi. Odločitev NZS, ki se je odločila za Koper, ki je sicer bil slabše uvrščen kot mi, je bila izrazito politična in krivična. Pritožili smo se in verjetno bomo šli tudi v sodni spor. Ker se je liga že začela, naše možnosti niso ravno najbolj obetavne.

Koncesijske pogodbe za upravljanje s športnim parkom še vedno nimamo. Bazen je sicer odprt, toda z njim imamo brez ustrezne gostinske ponudbe le izgubo. Do sedaj smo imeli okrog 30 kopalnih dni (lani jih je vse leto bilo le 6), 40 povprečno prodanih vstopnic pa nam pokrije le del tekočih stroškov. Občina se še vedno ni uspela dogovoriti z Bakom, niti še nima uporabnega dovoljenja za novi objekt, kar pomeni, da je ta sezona za nas v finančnem smislu izgubljena.

Igrišče urejamo naprej. Potlakovali in poasfaltirali smo prostore za gledalce, za tribunami bomo postavili kontajner za točenje pijač ter dve montažni stranišči. Tudi stolp za TV prenose bo v kratkem nared.

Prvo tekmo igramo v gosteh pri Železničarju iz Maribora, Šentjurčane pa vabimo na igrišče v nedeljo, 25. avgusta, ko se bomo pomerili z novincem v ligi Goriškimi opekarnami. Upam, da bomo pokazali dobro formo in lepo igro."

Je na pragu vrhunška sezona KK Kemoplast?

Kot smo že omenili, bo letošnja sezona šentjurski košarkarski klub Kemoplast nastopal v A2 slovenski ligi. V ta namen se je precej okreplil, pojavila so se nova imena kot so B. Sušin, I. Zorko in Kahfedžić. Vsekakor pa ni zanemarljiva tudi okrepitev mladega talenta, B. Gostenčnika z Raven na Koroškem. Dodati pa moram, da naše "rakete" v bodoče ne bo več krasil velikan D. Vego, saj je prestopil h KK iz Rogaske Slatine.

se predstavniki kluba zbrali v OŠ Hruševce ter razpravljali o organizaciji in financiranju tekem, ki so pred vrati. Prvi tekme je ekipa iz Zagorja, medtem ko bo že 28.9. v Šentjurju veliki derbi, kjer bomo gostili Ježico iz Ljubljane, za katero je še lansko sezono nastopal naš novi član I. Zorko.

Visoke cilje pa so si zastavili tudi v mlajših selekcijah. V košarkarskem klubu je delo z leta v leto bolj resno, zato smo letos poslali kar pet košarkarjev (P. Maček, B. Gostenčnik, B. Košak, D. Lapornik in D. Škornik) v košarkarski kamp Tolmin, ki ga organizira Košarkarska zveza Slovenije. Zgoraj naštetih fantje so trenirali sedem dni pod vodstvom Janeza Drvariča.

V sezoni 96/97 se bodo v ligaških tekmovanjih tako pomerile vse selekcije: pionirji, kadeti, mladinci in člani. Ne smem pa izpustiti tudi čedni Študentski košarkarski klub, ki se bo ponovno potegoval za čim višjo uvrstitev v šmarski ligi. Košarkarski duh je v zraku. Ne zamudite!

Nina Antolovič

Vabilo za šentjursko ligo malega nogometa

Tekmovalna komisija KMN Juventus je objavila razpis za šentjursko ligo malega nogometa.

K tekmovanju so povabili tudi klube iz vseh občin celjskega območja. Igrali bodo ob sobotah na igrišču Kmetijske šole. Ekipo sestavljajo 4 igralci (golman + 3). Pričetek lige bo v soboto, 31. avgusta.

Prijavnina znaša 30 000 SIT, zadnji rok za prijavo in vplačilo polovice prijavnine je 23. avgust. Vplačila se lahko opravijo v Okrepčevalnici Maco pri Kmetijski šoli.

Najboljše uvrščene ekipe čakajo poleg pokalov še denarne nagrade od 10 000 SIT do 80 000 SIT.

Vodja tekmovanja M. Budiša

Vabilo na šahovski turnir

Šahovsko društvo Ponikva vabi na odprt mednarodni šahovski turnir A.M. Slomška Ponikva 96, ki bo potekal ob sobotah in nedeljah od 7. do 22. septembra na turistični kmetiji Fatur v Lutarju. Ob sobotah se bosta igrali dve koli in sicer ob 10. uri in ob 16. uri, ob nedeljah pa eno kolo ob 10. uri dopoldne. Igralni čas bo dve uri za 40 potez in 30 minut do padca zastavice. Prijavnina za člane znaša 2000 SIT, za ženske 1500 SIT ter 1000 SIT za mladince in mladinke. Prvih deset uvrščenih bo prejelo denarne nagrade od 40 000 SIT do 8000 SIT, še posebej pa bodo nagradili najboljšo šahistko, mladince, mladinko in domačina.

Vse dodatne informacije lahko dobite pri Silvu Gradišniku, telefon 792 058.

ŠD Ponikva

Juventus - Šentjur cilja spet na vrh

KMN Juventus - Šentjur, v prejšnji sezoni "Mila - Juventus", se je zahvalil pokrovitelju "Mila" za sodelovanje in išče novega pokrovitelja, s katerim bi spet štartal na državni vrh. V ta namen so se že okreplili z Mladenom Milodragovičem ter reprezentantom Borisom Ristevskim in Tomijem Kostičem.

Z upraviteljem telovadnice na Tehnični šoli v Celju so se dogovorili za ugodnejši termin za tekme. Igrali bodo ob petkih ob 18. uri.

Zmaga DPM Šentjur

Na državnem turnirju podeželske mladine v malem nogometu v Cirkovcih se je zelo dobro odrezala ekipa Društva podeželske mladine Šentjur. Ekipa iz Šentvida (Anton in Jani Jančič, Damjan Jazbec, Jože Šmid, David Plevnik, Slavko in Peter Kolar ter mentorica Anka Luskar), ki je zastopala Šentjur, je osvojila prvo mesto. Domov so prinesli kar tri pokale: prehodni pokal za prvo mesto, pokal za prvo mesto v last ter pokal za najboljšega vratarja, ki ga je dobil Anton Jančič. Zmagovalni ekipi čestitamo in ji želimo obilo športnih uspehov ter dobrega sodelovanja!

Anka Luskar, KSS Šentjur

VOLKSBANK - Ljudska banka

VOLKSBANK - Ljudska banka d.d. Podružnica Celje z agencijama Šentjur in Tepanje
Vam ponuja ugodna posojila, ki jih lahko prejmete v gotovini ali
Vam poravnamo račun. Kredite Vam odobrimo v roku 24 ur.

KRATKOROČNA POSOJILA

- do 11 mesecev
- za gotovino TOM + 10,5%
- predračun TOM + 10%

DOLGOROČNA POSOJILA

- za dobo od 2 do 5 let
- Obrestna mera TOM + 11%
- do TOM + 13%

PODJETJA TER SAMOSTOJNI PODJETNIKI

Obrestne mere:

- za kratkoročne kredite TOM + 9,5 % do TOM + 13,25%
- za dolgoročne kredite TOM + 10,25% do TOM + 14,25%

Istočasno nudimo ugodne obrestne mere za vezavo Vaših tolarskih in deviznih sredstev.

VOLKSBANK - Ljudska banka d.d.

CELJE
Prešernova 27
3000 CELJE
tel.: (063) 441-500
fax: (063) 441-220

TEPANJE
P.C. Tepanje
3210 Sl. Konjice
tel.: (063) 755-371
fax: (063) 755-372

ŠENTJUR
Mestni trg 2
3230 Šentjur
tel.: (063) 743-932
fax: (063) 743-380

KOPER
Prešernov trg 5
6000 Koper
tel.: (066) 272-085
fax: (066) 272-088

LJUBLJANA
Miklošičeva 30
1011 Ljubljana
tel.: (061) 13-11-009
fax: (061) 13-12-180

VOLKSBANK - ODLOČITEV JE VAŠA-NAJ BO MODRA

NOVO - NOVO - NOVO - NOVO - NOVO - NOVO - NOVO

Gostišče Sorčan na Ponikvi

VABIMO VAS, DA PREIZKUSITE NAŠO PONUDBO!

NAGRADNA KRIŽANKA ŠTEVILKA 39

					DUŠIK	ČEŠKO MOŠKO IME	LEToviŠČE V ISTRi	KISIK	NAJVEČJI PTIČ	ŠAMPION	FOSFOR	ŽIVAL PODOBNA ČLOVEKU	NADSTREŠJE NAD OGNJIŠČEM	IRSKA REP. ARMADA	KOŠARK. KLUB	RIMSKA PET	NAPELJAVA
					TANJA RIBIČ			SREDIŠČE VRTENJA PIJAČA SLOVANOV			NASAD CVETJA ZEMLJIN SATELIT						
					SEVERNA LEGA ZEMLJIŠČA					LISTNATO DREVO MATI				STANE SEVER VAŽNO ŽIVILO			
					CIMA, POGANJEK				MAČKA KRMNA RASTLINA					ZMAGA V ŠAHU REKA NA GORENJS.			
					100 M2			POŠKODBA					NOČNA PTICA DEL DINARJA				
					OTON ŽUPANČIČ			STRINA									
SESTAVIL: JOŽE MASTNAK-MARJAN	IGRA S KARTAMI	CIRKUŠKI PROSTOR	DOMAČA ŽIVAL	ORANJE MEDMET			LASTNOST NOČI IZDELOV. KIPOV				LOVORIKA NAŠ DENAR						
RIMO-KATOLIŠKI POGLAVAR						SPRIMEK SNEGA MORSKI SESALEC				TEŽA EMBALAŽE IDOL				AVSTRIJA VRSTA BLAGA			
SADNO DREVO					SPLET LAS DVOJICA				HUDE SANJE MOŠKO IME				KULTURNI CENTER DALMAT. Ž. IME				
KESANJE				DEL SODA JOŽICA AVBELJ			GOSPOSKA HIŠA PETER AMBROŽ					IGRALEC (RANER) SMUČARSKI KLUB					
ŠTEVNIK			SKUPINA PTIC NEMČIJA			DOMAČA SLAŠČICA ITALIJA						PESNIK (JOŽE) AMPER					
NAPRAVA ZA ODKRIVANJE						GL. MESTO SAUDSKE ARABIJE				VELIK VOJAŠKI IZSTRELEK							

Nagrade za križanko št. 38 podeljuje RTG Tratna. 3 ribolovne dovolilnice bo dobila Veber Olga, Na razgled 4, Šentjur, 2 dovolilnici za ribolov dobi Anita Tomše iz Bukovja 36a, enkrat pa bo ribe lovil Srečko Pucar iz Hrastja 23. Dovolilnice dobite na upravi RTG Tratna pri g. Štrausu.

Dragi moji Planinčani!

Čisto res je, da sem obupala nad vami in sklenila, da se več ne oglašim v Šentjurskih novicah. Pravzaprav sem obupala nad seboj in svojo rahločutnostjo, kajti zelo slabo prenašam očitke, ki se jim še celo v cerkvi nisem uspela izogniti, namreč da sem krivična, pristranska, neumna itd. Toda, ali si predstavljate, kakšno olajšanje zame je bila ugotovitev, da me v resnici pogrešate! Res, da ne vsi, večina pa je, tako sem ugotovila, na moji strani. In sem si premislila. Za vas bom še pisala in to prav rada. Seveda vem, tu in tam bo padla po mojih plečih tudi kakšna trda, toda takšna je pač usoda nas umetnikov! Se mar pritožuje gospod Ferdo, ki si je zlomil nogo pri izvajanju desetobratskega kulturnega poslanstva, s katerim naši gasilci rešujejo kulturo? Ravno nasprotno, z vsemi preostalimi tremi se je že zdaj vrgel na Staro pravdo in to tako vneto, da mu še bivšega "tovarištva" nihče več ne zameri. Poleg "rdečega" si bo prislužil gotovo tudi "črno" občinsko priznanje. Podobno kot gospod tovariš Knez, ki baje takorekoč sam osebno pleska fasado na bivši občinski stavbi, da bi se center trga spet prestavil iz nekoliko njemu nesimpatičnega spodnjega trga, mimogrede pa bi si nabral še nekaj zaslug za narod ter si utrdil svoj prestolček. To slednje mu bo gotovo prav kmalu prišlo še kako prav, saj sem na lovski proslavi na Možnici zgrožena opazila, da se je župan Malovrh družil skoraj izključno s

planinsko opozicijo, kar ne more biti dober cahen. Gospod župan, bognedaj, da nam ga zamenjate! Sem se navadila nanj tako kot na Kučana in Drnovška, pa res ne vem, kako bi preživela brez njih treh! Že tako sem se bala, da nam bodo naše vodstvo KS pretkani Montparisovci zvalili na svojega rodeo bika ter ga vrgli iz sedla. Seveda jim ukana ni uspela. Pač niso tako zviti kot Dobjani, ki so nas dobro nategnili z ravnateljem osnovne šole in nam ukradli šolskega hišnika. Ne vem, ali je popolni bojkot njihovega "Pokaži, kaj znaš" sploh ustrezen protiudarec za to nekorektnost? Tudi razdejanje na Hribovem teniškem igrišču v Večjem brdu, ki ga je tam praviloma povzročala naša tristošestdesetkilska trojica iz Planinske vasi, ki ne ve, da je tenis šport za fine ljudi, ne predstavlja več ustreznega ekvivalenta. Zviti Janša je pod pretvezo, da gradi poslovne prostore, privlekel tja goro mehanizacije in igrišče tako utrdil, da uspešno kljubuje tudi Alijevi, Mirkovi in Milanovi teži. Pa nič hudega, res me nič ne skrbi, ko pa vem, da naš svet KS zaseda vsake tri dni in je gotovo že potuhtal, kaj mu je ukreniti.

Tako, to je vse! Sem bila dovolj tenkočutna? Vem, ti pasji dnevi človeku parajo živce in je obzirnost nujna. Ko se bo v meni nabralo vsaj nekaj hudobije, pa se spet vidimo!

Vaša Pepca

Demokracija je kriva

Za tajnika ponkovške KS ni dilem: vsega je kriva demokracija. Menda tudi tega, da so Ponkovljani v celoti zamenjali svojo oblast - razen tajnika KS.

Kvizlingi

Osamosvajanje ponkovške občine se je že pričelo: na seje sveta KS iz znanih načelnih razlogov več ne vabijo ponkovških občinskih svetnikov, ker se le ti udinjajo centralni šentjurski oblasti.

Dan državnosti v Alposu

V Alposu za državne praznike več ne obejajo državnih zastav; samostojnost se jim je zaradi izgube južnih trgov le preveč priskutila. Če so zato, razen umika zastav in prenosa dobičkonosnih trgovskih poslov v tujino, povzeli še kakšne druge konkretne ukrepe, ni znano.

Godbeniki in mažoretke na državni proslavi

Vse je bilo storjeno za nastop šentjurskih godbenikov in mažoretk na tridnevni državni proslavi (v popotno malho jim bo verjetno kanil tudi kakšen občinski tolarček). Le da na madžarskem! Na Rifnik je bilo verjetno zanje res nekoliko predaleč in prenaporno.

Učinkovit demanti

Govorice, ki krožijo po Šentjurju, da gre Alposu za nohte, je vodstvo te firme učinkovito demantiralo: floto službenih vozil za svoje vodilne so povečali za dva lična Audi-ja.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

Poslujemo
vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 10. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- **očesna ambulanta**

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSILOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

**Plačilo možno
na več čekov**

Še enkrat Alpos

Ni znano, če se je zgodilo res kaj dramatičnega ali pa gre zgolj za slučaj: "avstrijski" član vodilne alpoške četverice se baje pripravlja na skok s palube - če bo v bližini rešilni čoln velenjskega Gorenja.

Šentjurske novice na prepihu?

Slabo se nam piše: Simon Zdolšek, bivši Alposov finančnik in novi direktor časopisa Slovenec, je svojim krščanskodemokratskim kolegom iz občinske oblastne nomenklature obljubil vsakih 14 dni njim naklonjeno šentjursko izdajo Slovenca, kar naj bi hkrati tudi pomenilo finančni potop Šentjurskih novic. Pa ne bo nič huđega: potencialni bralci te nove Slovenčeve izdaje tudi doslej Šentjurskih novic iz načelnih razlogov niso kupovali.

Barbarstvo

Silno so se začudili na občini, ko so zvedeli, da je julijsko neurje zrušilo tudi enega izmed kostanjev iz znamenitega ponkovškega drevoreda: le kako je to mogoče, ko pa so ponkovško naravno znamenitost še pravočasno tako lepo zaščitili z občinskim odlokom!

D.o.o.

Da ta kratica pomeni tudi za gostišče Urbanček iz Trnovca "dolžan okrog in okrog" bi se dalo sklepati iz dejstva, da našemu časopisu za naročeno reklamo kljub milim prošnjam ni poravnalo še nobenega računa. Pa bomo že pozabili - da le tega ne počnejo iz sovražnih nagibov!

Jure Ljubeznivi - prosí za nas!

Prva "top lista" šentjurskih politikov je nesporno potrdila, da je županov nadimek "Ljubeznivi" povsem upravičen in je garancija šentjurskega razvoja. Le kako bi mi kam prišli recimo z "Ladislavom Groznilim", "Našpičeno Osetko" ali celo "Kovačem Pokvarjenim"!

Izsiljevati se ne damo

Ker Prevorjani niso uspeli dobiti zagotovila, da se bo njihova šola res začela letos graditi, so kot talca do pričetka del zajeli podžupana Pungartnika. Po enem tednu, ko jim je povedal že vse vice in ni bilo nikogar ponj, so ga v globoki ilegali dostavili v njegovo pisarno.

Cerkvica in šola na hribčku

Da bi se izognili nepopisnim težavam, kot jih imajo Slivničani s prestavljanjem svoje farne cerkve k šoli v dolino, bodo Prevorjani svojo novo šolo zgradili raje kar na hribčku zraven cerkve. Pa tudi glede Turkov je bolje biti previden.

Enakopravnost

Po županovem naročilu sekretar občinskega sveta pripravlja spisek prostovoljk, ki se bodo prve povzpele na stolp na Resevni. Ni še znano ali gre za županovo načelnost glede ženske emancipacije ali pa le za njegov mačizem.